

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,
- пуномоћник оштећених Славица Јовановић,
- сви оптужени, и
- браниоци адвокати: Бранкица Мајкић бранилац оптужених Љубана Деветака и Милана Девчића, Градимир Налић бранилац оптуженог Милана Радојчића, Бранко Лукић бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Радована Влајковића, Јасмина Живић бранилац оптуженог Дарка Перића, а на данашњем претресу мењаће и адв. Војислава Вукотића браниоца оптуженог Жељка Крњајића, Бојан Станојловић бранилац оптуженог Радисава Јосиповића, Гордана Живановић бранилац оптуженог Јована Димитријевића, Слободан Живковић бранилац оптужених Саше Стојановића и Драгана Бачића, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Зорана Косијера и Петронија Стевановића, Радослав Шошкић бранилац оптуженог Александра Николајидиса.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 41 минут.

**НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА
ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА**

СВЕДОК ЕРГИЋ МИЛЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Ергићу.

Сведок МИЛЕ ЕРГИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваше право име Миле или Милан или како?

Сведок МИЛЕ ЕРГИЋ: Миле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ергић Миле. Име оца?

Сведок МИЛЕ ЕРГИЋ: Стево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Стеве. По занимању шта сте?

Сведок МИЛЕ ЕРГИЋ: Трговац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трговац. Ваша адреса?

Сведок МИЛЕ ЕРГИЋ: Моментално сада или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим сада адреса?

Сведок МИЛЕ ЕРГИЋ: Батајница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближе, нека улица?

Сведок МИЛЕ ЕРГИЋ: Ударних бригада 24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

Сведок МИЛЕ ЕРГИЋ: 1950.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

Сведок МИЛЕ ЕРГИЋ: Шибеник.

Сведок МИЛЕ ЕРГИЋ, од оца Стеве, рођен 1950. године у Шибенику, по занимању трговац, са пребивалиштем у Батајници, ул.Ударних бригада бр.24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у неком сродству или у завади са Љубаном Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем, Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радисавом Јосиповићем, Јованом

Димитријевићем, Сашом Стојановићем, Драганом Бачићем, Зораном Косијером, Петронијем Стевановићем, Александром Николајидисом?
Сведок МИЛЕ ЕРГИЋ: Та су ми презимена и имена непозната.

Са оптуженима несродан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите неко се јавља.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок МИЛЕ ЕРГИЋ: Добар дан.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Госпођо судија, то није тај сведок. Ергић Миле је низак човек, крупан, проћелав и умро је прије седам година, ја сам му био на сахрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја сам од Службе за откривање ратних злочина тражила, чак сам и назначила функцију у време оптужбе командант територијалне одбране Товарника и обавештени смо да, доставили су ми и име и презиме и адресу овог сведока. Господине Ергићу, да ли је ово тачно да Ви никакве везе немате са Товарником нити са било каквом командом тамо?

Сведок МИЛЕ ЕРГИЋ: Никакве везе, нити познам икога тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд Вам се онда извињава што сте уопште позвани, није грешка до суда него је такав извештај био од те Службе за откривање ратних злочина која, ми смо управо по функцији - командант територијалне одбране Товарника и тражили да пронађу. Можете да идете, заиста трошкове које сте имали можете у Служби за сведоке да наплатите.

Сведок МИЛЕ ЕРГИЋ: Хвала, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Пре него што уђе овај други сведок Слободан Грубач, пошто постоји један процесни проблем, овај сведок Слободан Грубач саслушаван је у истрази, истражни судија пре његовог саслушања није узео податке да ли је у неком степену сродства тек при крају његовог исказа је утврдио да је то други степен тазбинског сродства и онда је кренуо са упозорењем. Веће је заузело став да се овај део исказа његовог где он није био упозорен да је привилегован сведок издвоји из списка предмета, а сведок ће данас бити ту па може да се изјасни да ли ће да сведочи.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

На основу члана 337. став 3 у вези члана 178. ЗКП-а ИЗДВАЈА СЕ из списка предмета К.По₂-22/2010 део исказа сведока Слободана Грубача са записника Ки.В.7/07 од 25.07.2007. године забележен на аудио запису – транскрипту од прве до девете стране транскрипта и првих седам редова на десетој страни, с обзиром да као привилеговани сведок у овом делу исказа сведок није био поучен да није дужан да сведочи.

По правноснажности решења издвојени део исказа сведока затвориће се у посебан омот и предати истражном судији ради чувања одвојен од осталих списка и не може се разгледати нити користити у поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према томе нема предочавања ових првих десет страна, све ово што можете да питате али не можете да му предочавате оно што је изјављивао у време кад није био упозорен да није дужан да сведочи.

СВЕДОК СЛОБОДАН ГРУБАЧ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Грубач.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Рајка, приватни предузетник, адреса Суботица, Виктора Игоа 18, место рођења Скендер Вакуф, година рођења 1960.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Општина Скендер Вакуф, а Салимљани ако нешто значи, изостављено је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Слободан Грубач са личним подацима као на записнику из истраге од 25.07.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена свих оптужених па ћете рећи да ли сте са неким у сродству, а видим овде из једног дела записника да постоји неки степен тазбинског сродства: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радовано Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петронијем Стевановић, Александар Николаидис?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Деветак Љубан је женин ујак, а Девчић Милан је женин рођени брат.

Изјављује да је оптужени Љубан Деветак ујак његове супруге, оптужени Милан Девчић рођени брат његове супруге.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Грубач, с обзиром да сте привилегован сведок, да сте у другом степену тазбинског сродства са оптуженим Миланом Девчићем имате право да се изјасните «не желим да сведочим», а уколико прихватите да сведочите дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Госпођо судија, ја сам прије три месеца, пре три године исто био овде, рекао сам што знам, значи настојаћу сведочити оно што сам тада рекао, мислим стојим иза свега тога и говорићу истину и само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо зато што Вас је истражни судија тек при крају записника упозорио, тај део исказа ми смо издвојили и Ви се сада изјашњавате да желите да сведочите.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да кажем истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Пошто је претходно поучен да је ослобођен дужности сведочења изјављује да се одриче тог права и да жели да сведочи, па опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица чија сам Вам имена и презимена прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991. године. Ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим телесна повређивања, противзаконита затварања и убиства цивилног становништва у том периоду и догађај на тзв.минском пољу и страдање цивила у том догађају. Испричаћете суду све од почетка шта је Вама у вези тога познато, да ли сте у том периоду били у Ловасу, уколико сте били од када сте тамо и све што знате о овом догађају, односно о свему овоме што је предмет оптужбе. Изволите.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: У Ловас сам стигао ја мислим да је био негде 12.октобар негде пред сумрак, шта ја знам, предвече. Како сам дошао у Ловас, са супругом сам избегао из Осијека за Босански Шамац, из Босанског Шамца сам дошао у Београд и оно што се дешавало тамо нисам могао остати у Београду, мислим да је био Велики или Мали Мокри Луг да смо тамо нашли стан, да смо тамо живили. Дешавало се свашта, људи су гинули тамо, нисам могао дозволити као човек од тридесет година да будем тамо, мада сам ја у војсци био кувар, тако нисам за оружје био никад и тако али сам ипак одлучио да идем негде да нешто предуздем са собом, како да вам кажем. Дошао сам у Шид, у Шиду сам чуо да је Ловас ослобођен, пошто је женина фамилија оданде решио сам да одем тамо. Кажем дошао сам, ја мислим да је био војни камион или тако, не знам, дошао сам негде кажем сумрак онда већ јако брзо се смрачило, не могу вас лагати колико је било сати. Одсео сам код старца у Ловасу и ту сам пошто као раније сам долазио знао сам

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

неке људе, пошто је старац био ловац и шта ја знам, тако да сам упознао неке људе, да скратим причу како сам дошао до задруге. Преко, ја мислим да је он био секретар у задрузи да се презивао Кесар и онда тако се повела прича пошто сам војни кувар био у војсци и пошто сам угоститељ онда су они питали мене да ли би ја хтео да, пошто имају као, да се преузме брига у кухињи у задрузи. Мој посао је био значи, у то време је било јако велика гужва, сутрадан сам мислим око пола седам – седам дошао, ја мислим да сам прво ишао дешавали су се колегијуми, како да вам кажем, било је, ја у кухињи, шта ја знам, било је тамо пет-шест људи који су водили посебне неке одеде, шта ја знам, вртарство и тако, ја сам добио задатак значи да бринем о кухињи и да разносим, да храним, у кухињи да се издаје храна и да разносим храну по читавом селу. Добио сам потврду пошто дешавало се тад било је болесних свиња угинулих, шта ја знам, добио сам дозволу од тамо војске да имам право да излазим ван Републике Српске Крајине, како се онда звало, да идем у Шид, ето да скратим, тад још нису биле, у Шид да носим месо на преглед и сваки дан сам имао право, мислим право да носим месо данас за сутра да се прегледа и тако. Кували смо за било је и домаће становништво и војска. Сад бих волио да ме нешто питате, не знам у којем правцу да наставим, о чему да говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац Вас је предложио за сведока, изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад сте поменули да некакав колегијум, хоћете то да објасните то кад сте дошли да је био неки колегијум.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, то ујутру кад су ми рекли да ћу ићи радити у задругу, задруга је била мало даље, а управна зграда је била ближе у центру села, па колико се сећам рецимо Римар је био задужен, господин Римар он је био задужен за то ратарство, господин Миљковић је био задужен за механизацију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам какав је то колегијум, у оквиру чега?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: У оквиру задруге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је руководио тим колегијумом?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Деветак Љубан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли он био на том састанку кад сте Ви били одређени?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Јесте, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, то сад значи кад сте стигли кад сте дошли у Ловас, јесте ли Ви ту раније чешће долазили?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Мада сам ја зет био од 1984. нисам често долазио, пошто сам био угоститељ нисам имао времена, мислим оно долазио сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали локално становништво да тако кажем?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па не нешто посебно, то што је долазило код доктора, што је долазило код старца у вези лова и тако ти људи који су се дружили са њим, овако нисам ја нигде ишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви ловац, јесте ли Ви учествовали?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Оружје не волим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми сад кад сте стигли у Ловас шта сте ту затекли? Јесте ли знали да ли је Ловас ослобођен, како се тад звало и кад је?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па пазите, у Шиду сам чуо да је Товарник и да је Ловас ослобођен, кад сам дошао у центар села било је пуно војске, било је пуно добровољаца, било је свега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми јесте ли видели нешто од последица тог напада, је ли било лешева, рањених људи, оштећених кућа?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Лешеве нисам видио, оштећених кућа да, видео лешеве нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како су биле оштећене куће, јесу ли од граната, од паљевине?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па мислим не могу тачно али биле су оштећене вероватно и од једног и од другог, не могу сад. Знате оно како иде разбијени прозори, кров оно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, сад даље, сад кад сте почели то да радите да ли Вам је познато нешто о томе да ли су људи били и ако јесу који затварани, где би то било?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не могу Вам о томе ништа рећи да ли су људи били затворени или нису. Знате шта ја сам долазио на посао у 15 до 07, 07, најкасније у пола седам и стварно сам имао јако пуно посла. Хранило се значи локално становништво, хранила се војска, стварно мислим немојте сад да испадне да нешто, стварно је било пуно обавеза за то што сам ја преузео да радим, тако да нисам. Оно

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

што се чује, знате кад у кухињи или нешто оно тамо кад се, али нисам стварно ништа видио од тога и не могу рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми како је била организована власт, да ли Вам је то познато? Је ли била милиција, територијална одбрана, месна заједница, војска, ко је био ту?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Сад ћу Вам ја рећи, ја сам значи, ја лично сам добио излазну потврду што сам малоприје рекао за преглед у Шиду за трихинелу, добио сам од војске, ја мислим Љиг, Лајковац да је био гарнизон, колико се сећам, ја мислим да су они били. Знам да је постојала територијална одбрана, милиција и месна заједница. Колико се сећам мислим да је тачно председник месне заједнице је био Ђуро Продановић, нажалост сад покојни, а ТО је био Милан Радојчић и у то време на почетку командир милиције је био покојни Милорад Воркапић, онда је Девчић Милан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је, шта се десило с Воркапићем?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Воркапић је, тај дан смо баш били смо у кухињи, ја сам нешто радио око меса, месо је било посебно у кухињи чуо сам јаук, и шта се десило нисам, као погинуо Милорад, пошто нисам знао ја, знате који Милорад, онда су рекли командир милиције негде да је активирана нека бомба да је настрадао негде доле у задрузи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то било у односу на то кад сте дошли?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па то је могло бити негде након једно дванаест-петнаест, максимално двадесет дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И после кажете био Девчић?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте Ви виђали, да ли знате ко је Жељко Крњајић?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Познајете га?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли га виђали тад ту?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Тад га нисам видио, Жељка сам касније видио, Жељко је био рањен колико ја знам. Ја мислим да га ја тих, можда сад опет кажем али ти први дани нисам га виђао. Можда сам га виђао али нисам, ми упо у очи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Докле сте Ви ту остали?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја сам ту остао у Ловасу до, задњи сам изашао из села, значи то је било под српском власти, 16.12.1998.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажите ми то кад сте виђали Крњајића шта знате у вези са њим, шта је радио тамо?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја мислим да је Крњајић био у Борову Селу полицајац или нешто тако, знам да је имао милицајску униформу, мислим да је био у Борову полицајац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим кад сте га видели да је дошао у Ловас, кажете био је рањен, па после кад се вратио?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Био је оно носио једну штаку али нисам, не знам шта је радио, мислим не могу, знам да је после.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли виђали Девчића и Радојчића тих дана?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па јесам. То је оно разносио сам храну, пролазио сам поред, како да Вам објасним, овде је била као команда војске одмах преко излаза из села била је станица полиције и мало даље био је ТО.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где су они седели да кажем?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Како мислите где су седели?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па у којој од тих зграда? Јесу ли сви седели на једном месту или тако како кажете станица милиције?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја мислим да је тако било, ја њих нисам видио, нисам ја никад улазио код њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте их тамо видели?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, не, нисам улазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тад кад сте их виђали јесу ли носили униформу?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми за Љубана Деветака, јесте ли њега виђали тих дана?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па Љубана сам виђао у вези ових послова, пошто ми је био такав посао, значи ништа нисам могао, морао сам увек да идем на тај како да кажем колегијум или нешто, ништа нисмо могли добити у Шиду без његове дозволе, као директор задруге, ја сам сад заборавио човека код којег сам морао ићи и рећи «послао ме Љубан Деветак, из Ловаса сам, за то, то и то».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете да кажете да је он био директор задруге?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли обављао још неку функцију?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате. Да ли знате нешто о томе да ли је постојао неки командант села код кога су људи долазили кад су хтели да се жале или?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Мислим, како мислите војни командант или како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не знам, ја сам у војсци носио јело, а ко је био командант не знам, мислим нисам, ја сам по пунктовима познавао оно пар људи али нисам знао да, нисам ишао никад код њих, разумете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми јесте ли виђали Љубана Деветака је ли био у цивилу или у униформи или некад у једном, некад у другом?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Љубана Деветака у 90% случајева кад сам био то је био мантил и шеширић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какав је мантил?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Мантил је, па не знам, е сад онако више смеђ, онако зеленкаст, не знам, шешир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли сличан војној униформи или је део војне униформе или сасвим други?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Није, није, баш цивилни мантил.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Цивилни мантил, а добро кад нема мантил је ли био у униформи или у цивилу?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, пазите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли га видели некад у униформи?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не. Ја сам Љубана Деветака, значи најчешће виђао значи између седам, пола осам, осам ујутру, разумете и можда некад ако се негде ишло у Митровицу или нешто али значи у току дана кажем ја сам стварно био превише послом који сам обављао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми о тим војним старешинама које су биле јесте ли виђали некога, знате ли некога?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па виђао сам их али не знам, не могу сада рећи ово је овај или ово је онај, значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли памтили чинове можда бар од некога?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Чинове нисам памтио, кажем нисам ја био никад нешто војник али не знам, упамтио сам ја мислим да је

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

био са две звездице да је ту висило, ти знакови није било овде, већ су ту висили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите само речима, то се снима па пошто показујете.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Значи нису били на рамену, разумете, него како да објасним, на џепу оно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На реверу рецимо.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, како да кажем, тако ту дан прије него што се то десило у кухињи сам послуживао двојицу људи, један је тако имао те, како да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то кад кажете «дан пре него што се то десило», а шта се десило тог неког дана?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ма то 18-ог ако мислите на то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, шта се десило тог 18-ог кажите, који иначе догађај је био? Па ништа не вреди што сте пре причали.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, не, само сад како да кренем, више волим да ми Ви поставите питање па да Вам директно одговорим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, значи питам Вас за минско поље, је ли знате за тај догађај?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког је то датума било?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја мислим да је то био 18-ти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Е гледајте овако, ја сам дошао око пола седам, не знам да ли имате Ви слику створену како то изгледа задруга и све, морало се ући кроз малу капију значи и горе је онако био ходник, швапска кућа, горе ходник, и кухиња је била, а овде доле кад сам ушао једва су ме пустили, дочекао ме ја мислим да је био војник онако јак човек, питао ме ко сам, шта сам и шта хоћу овде, онда сам ја објаснио да сам из Осијека, да овде радим тај посао да кувам и тако пустио ме човек унутра и доле сам затекао, било је једно 60, 70, 80 људи, нисам бројао, ја мислим да су биле клупе али кад сам ја ушао мислим да су седели, да ли су седели па су после устали, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко су ти људи били, тих шездесет, седамдесет?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Сељани села Ловаса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли знате које су националности били?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па ја мислим да су били Хрвати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и шта се дешава даље?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Шта се дешава? Ја сам отишао горе значи да примим задатке, радио сам посао и онда се чуо јаук, дерњава, вриска. Дошао је Љубан Деветак горе и питао ме «Шта се ово дешава», ја сам само, он је мене упозорио каже «Немој нигде ти ништа, ти само ради свој посао, немој нигде» као да се ја трпам и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ништа, да не би сад испало нешто овде да се ја нешто хвалим или нешто, ја сам тог тренутка успео да, како да Вам објасним, како су они овако стајали ту је било и иза је била некад вулканизерска радња док је задруга радила и ту су били котлови за ложење. Ја сам успио са тог крила да сакријем једно тричетири, ајде да не кажем, да не претерам, пет људи, као да ложе ватру, да не буду ту. Нажалост време је прошло, могу се само сетити баш једног крупног момка, Роби се звао, ако нешто значи то у записнику, разумете. Након тога кад сам то направио прије једно два-три дана сам био у једној кући, пошто осим кухиње имао сам онако и као човек неки свој задатак и овако добио сам дозволу пошто то нису биле моје паре, како да кажем, нисам ја могао да дижем робу, ишао у Шид често па сам доносио женама, малој деци који су остали сами доносио сам, како да вам објасним, млеко и тако. Стицајем околности у једну кућу Балић сам био, ту сам исто, ту смо нешто шта ја знам јели оне неке старе крофне и тако и причам вам то због тога да повежем причу и кад је то било тај дан 18. и видим неко ме зове онако «кувар, кувар», знате. Ја оно, да вам будем искрен било ме је страх се мало окренути, кад видим из те куће зета и сина из те куће и ја се јавим, ја мислим да је то био овако један крупан човек у шареној униформи, ја кажем онако приђем му онако људски и кажем му да познам те људе онако и тако он каже «је ли има још неко да потврди да су то добри људи, да нису» разумете. Ја кажем ево била је сеоска учитељица радила с нама у кухињи, мислим да се презивала Миљковић и она, нас двојица смо отишли до те госпође Миљковић, она је потврдила да су добри људи и онда су њих двојицу или чак мислим тројицу пустили из тог строја да изађу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је било и јаука, јесте ли видели прво ко је ту још присутан од војске? Је ли била редовна војска или добровољци или једни и други?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Гледајте, било ми је сумњиво кажем кад сам улазио одма нешто, знате, имате неки осећај, улазите, није било тог сеоског, како да кажем, као тело, тога портира, разумете, није било, значи дочекао нас човек у шареној униформи, разумете и тако одмах ми нешто, како да кажем. И кад сам ушао унутра све, овако по мојој процени, можда је било једно десет до петнаест добровољаца и једно пет до десет војника у шареним униформама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И? Шта су они радили, јесу ли малтретирали те људе?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па знате, ја сам мало оно, знате како радите и гледате мало од знатижеље, мало страх да не будете тамо, нажалост изјавио сам и прошли пут видио сам кад је избодено, два човека су избодена. Зашто ми је то остало у сећању, остало ми у сећању зато што је од једне куварице што је радила ту она је пала у несвест, то јој је девер избоден, девер избоден, зато ми је то како да вам кажем остало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је избо тог девера?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја мислим да је овај добровољац по имену Петроније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кога сте још ту видели од тих добровољаца ко је учествовао у томе?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Сад да ли су они сви тукли кога сам видио, ја нисам видио директно да они сви туку али ко је био ту, био је «Аждаја» он је после живио у Ловасу, био је Коста он је онако остао ми у сећању. «Аждаја» ми је остао у сећању што је имао црну мараму носио, а Коста је имао да ли личка или црногорска капа онако са оним ресама и тако. Мислим да је био још, шта знам Бато, Ацо и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ацо, како му је још надимак?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је Николаидис по презимену?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не. По презимену не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А по надимку Аца коњ?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ако је то тај Аца, онда је то то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Јесте ли ове сад које сте поменули, јесте ли видели да неко од њих нешто предузима као Петроније или слично?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Кажем Вам не могу рећи, нисам видео ни Петронија баш оно, јесам видео кад је овога првога оно, кад је

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

ова јаукнула, вриснула знате, онда сам али не могу рећ да сам сад видео рецимо да је овај оног и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли можете да опишете независно сад што не можете да кажете ко је шта су све ови кад су их малтретирани, како су их тукли или шта су им радили.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па знате оно, чули су се, људи су били терани да певају четничке песме, усташке песме, било је више тако, разумете они кажу ово, овако, није овако у томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли било ударања рукама, кундаком?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не могу ја сад директно рећ да сам видео како је неко неког тукао, али чим је било јаука, вероватно је било и ударања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажите ми колико је то трајало? То да кажем малтретирање тих људи?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па сад да не би ја нешто господине тужиоче, али ја мислим око сат времена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како се сад тај део ту завршио? Шта сад бива са тим људима који су били затворени?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па овај, ти људи су, нешто смо прескочили ако могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Овај, мало ми је сад ово, гледајте најпре то кад рекао сам Љубан Деветак дошао и овај и упозорио ме и питао как је овај, да извинете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао све шта је било?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, да и тако и онда ми је овај, рекао као да ја не петљам се нигде и онда кад је Љубан излазио ја сам знате оно мало а нисам чуо стопостотну препирку са господина Љубана и мислим да је то тај официр што сам говорио да је ту, нешто се препирали, Деветак је ваљда тражио људе да иду радит у задругу, овај рекао овај да се не може, нешто у том смислу «оћеш да их замениш» и тако и оно више нисам овај слушао и питали сте ме како је то завршило? Завршило је тако господине судија, не знам колико имате слику о Ловасу. Из задруге кад се изађе, онда се иде доле и онда иде се лево у дол.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, низбрдица има јел?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја сам видео кад је колона изашла, кад је колона изашла овај, сели су у жути «Стојадин» и један овај тај што је као мислим што је требао бити вратар као портир прије,

мислим да сам њега приметио он је Ловашчанин и још једног човека што је иначе био задужен поправљат тракторе, да су њих двојица са једним од добровољаца сели у тај ауто и да су отишли низ Дол.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А који је добровољац тај био?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја мислим да је био «Бато».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колона како се кретала? Јесу ли они били испред колоне или иза колоне?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, иза, иза.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: «Стојадин» је значи био иза колоне?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, иза колоне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како се кретала колона?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Мислим пешке су ишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, а да ли су имали пратњу неку?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Било је војске и добровољаца око њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате да ли сте неког ту препознали ко је био међу том војском и добровољцима?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, војска ниси могао никог препознат кажем Вам овај, зато што ја с њима, рецимо донесем храну и одем, окренем се, нашалимо се, одемо и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од ових добровољаца које сте поменули да су ту били присутни за време овог малтретирања, јел неко од њих, јесте ли видели да је неко од тих?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не могу рећ да сам видео кад је било окренуто леђима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И добро, шта се после десило? Сам догађај у минском пољу.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не могу Вам ја причат о томе, јер нисам, сад ћу Вам рећи, ја сам тај дан ја сам требао ићи за Митровицу баш је недостајало хране знате? Требали смо ић у Митровицу, неки колега ми био дан прије господин Римар је направио неке проблеме тамо због кукуруза, кукуруз се нешто как се то каже упарио и требало се ићи за Митровицу, ја сам требао ићи са господином Римаром мислим да је требао ићи и Љубан Деветак а директно тако тих пар људи који су водили задругу требали смо ић у Митровицу ја да набавим храну а они својим послом. Ја сам отишао у задругу овај да питам да ли се иде или не иде, они су отишли доле, колона је отишла доле а ја сам отишао у задругу тако да, ја сам након тога пошто се није ишло у Митровицу, ја сам након тога једно сат времена сишао у дол овај, как се сиђе на кривини била је једна

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

овако како да Вам кажем као бункер али од цигле је онако направито, пардон, као од цигле направито бункер и ту сам овај било два-три оно војска, официри неки били су ту и рекли су ми да не идем ја даље, да станем и онда ја сам се вратио, можда након 5-6 сати сам отишао до Шида.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то сте кренули у Шид?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Требали смо ић у Митровицу и онда кад не иде се у Митровицу, идем у Шид својим послом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми да ли сте сазнали за догађај у том минском пољу?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Како не, овај, кад сам сишао доле онда та војска прича да је човек, још је била стражара, причали су о томе овај да се десило да се један Хрват бацио овај на минско поље, да је то експлодирало, да су после се припуцало и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате где је то место где се то десило?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Мислим знам, како не би знао, прошао сам онуда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим колико је сад то удаљено од овај?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Од тог мјеста?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од задруге, односно од тог где сте докле сте дошли до тог пункта где сте чули.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па ја мислим максимално једно километар и по – два.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте Ви сами чули неку експлозију овамо?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не могу рећ да сам чуо јер сам био можда у то време горе у задрузи, овај у управној згради. Пазите, задруга има управну зграду, радиону и има доле силосе и тако да. Значи, можда сам тог момента не сећам се или нисам чуо, не знам, не могу Вам рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ви сте значи били све време тамо у целом овом периоду за који се суди? Значи, октобар и новембар 91. Да ли знате било шта друго о евентуалном страдању неких цивила у том периоду?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Знате како господине тужиоче, свашта се причало. Знате кад са женама радите, свашта се причало. Имам, могу Вам један навест пример рецимо овај једна је дошла од тих жена које су радиле у кухињи, мислим каже ухватили су као војска или милиција ко је био не знам, два брата значи Хрвата, Ловашчана

са неком пумпарицом, нашли им пумпарицу и тако. Разумете? Било је оно како да Вам кажем, свакаких прича.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А сами нисте видели било где или да Вам је неко непосредно рекао да је био хапшен или да је неко његов убијен?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па није, знате како и ти Хрвати који су радили у задрузи са мном знате. Ретко ко је како да Вам кажем, не да се усудио него ретко ко је хтео да прича о томе. Ево рецимо један пример који сам ја лично доживео. Био сам завршио сам посао и дошао сам ту где сам живео, становао. Дошле су да им дам неку храну, требала је негде нешто однети и тако. И кад смо се враћали рецимо у том центру од задруге значи, једно 200 метара постоји један споменик који је био овај споменик жртвама фашизма и онда су на нас стварно припуцали што се каже, није се знало одакле пуца и сећам се ко дан-данас да је са мном био од тих добровољаца, да је био покојни «Аждаја» са мном кад су на нас припуцали, онда је онако бацио неки пиштољ тамо, али ја то нисам био за то и тако. Мислим то је једно моје искуство где сам ја учествовао у некаквој, да је била пуцњава. Кажем ја сам од пола седам – петнаест до седам, значи до 3-4 док се, до првог смркавања био или значи у задрузи сам био овај, имао сам једно 4-5 пунктова где сам ја односио храну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опслуживао. Добро. Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине Грубач. Ја сам Бранкица Мајкић бранилац оптужених Љубана Деветака и Милана Девчића. Ја бих Вама поставила неколико питања. Ви сте говорили да сте били задужени за кухињу, да сте разносили храну по терену, па бих Вас ја замолила да нам објасните где сте носили храну и коме у време док сте били у Ловасу?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Значи, тих првих дана или уопште? Тих првих дана?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па након што сте дошли.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Овисно овај колико је било. Било је значи, било војска, био ТО, било домаће становништво. Значи, једно 10-15 првих дана, можда чак и 20 до месец дана, али буквално, имао сам 4-5 пунктова, војске и шта ја знам ако се радило о винограду, тамо сам носио храну, ако, зависи који је посао

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

моментално, ако се скупљао кукуруз и тако. И у задрузи се јело механичарска које су биле ближе стражару и тако.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала Вам. А где су се налазили војни пунктови где сте носили храну?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Пазите, значи војни пункт један је био на улазу у село, рампа је била код задруге ту где су били силоси, овај један је био код гробља, један је био код млина и ја мислим да је један био овај како да кажем на крају села тамо лево скроз, на крају села, сад како се тај дио села зове, не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Ову храну коју сте споменули да сте носили да ли у вингораду или кукурузу, можете ли да кажете коме сте носили ту храну?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Значи свима ако је то, то су били људи староседеоци који су радили тамо по пољима и тако.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли то била радна обавеза њихова?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па ја мислим да је у виду неке радне обавезе, а доста њих је прије било запослено јел у то село шта ја знам, можда 70% људи и прије рата било је запослено у задрузи.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Од тих који су пре рата били запослени у задрузи, оно што је Вама мислим пре 10.10-ог кад је био напад на Ловас, оно што је Вама познато, да ли су наставили касније да раде у задрузи?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Пазите сад кад значи, моја сазнања после сам упознао те људе доста. Ја мислим доста, ја мислим у задрузи баш у управи задруге да је било да не претерам 70% Хрвата.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли можете на нам кажете да ли су равномерно са Хрватима радили и Срби и колико их је било у том тренутку кад сте Ви дошли?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па што се тиче рада, ту није било никаквих проблема, једнако се радило, једнако се делила храна, нисмо никога како да кажем да се неко онако, да је неко дисквалификован, како да кажем.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Осим што сте носили храну, ако сам Вас разумела и долазили су на оброке код Вас?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Јесте.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У овај код кухиње, па да ли можете да се сетите отприлике ко је све долазио односно одакле, споменули сте

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

да је била војска, па ако можете да се сетите одакле је била та војска која је долазила?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па кажем Вам, прву дозволу коју сам добио значи за излазак из, да могу ићи у Шид како да кажем, ја мислим да је био Љиг или Лајковац, то ми је, увек ће ми остат то некако има она песма Лајковац оно нешто по томе ми је, увек ћу то памтити, после мислим да је био Крагујевац, па Топола, Бечеј, Суботица. Мењало се то знате.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То сам хтела да Вас питам на колико дана ако можете да определите или недеља се смењивала војска у Ловасу? Пре тога да ли је сва војска током периода док сте радили долазила искључиво ту код Вас. Мислим није постојало неко друго место где би се хранили.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да ли су они имали још негде, значи по мом сазнању долазили су код нас и ми смо им носили храну, али ја вероватно су имали нешто своје вероватно доручак или нека маренда, вечера али главни оброк је био код нас. Мислим главни оброк сам ја био дужан да обезбедим. Мислим да се војска мењала месечно, немојте ме држати за реч, али мислим да је, по дозволи отприлике мислим да је месечно али нисам сто посто сигуран.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Данас када сте говорили о 17-ом и 18-ом, ја се Вама извињавам, можда сте споменули али мало је тешко јер имамо стари исказ који је изузет данас. Да ли можете да кажете ко је био 17-ог говорили сте да сте послужили неког официра и са ким је он био ако можете да се сетите?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Гледајте, и тог 17-ог предвече се десило ако ћемо што каже да будемо људи. Тог 17-ог добио сам, исто сам отишао кући да се вратим, вратио сам се у кухињу и био је официр онако висок, јак, да ли је официр кажем опет не разумем се нешто пуно, ту је у џепу или како се то зове обешено о дугме, има мислим две или три звездице. Ја мислим да сам њему и овом добровољцу «Бати» да ли се «Бата» зове или не, не знам, имао је брадицу и брчиће онако мало јачи био, њима сам двојици кувао кафу, мезу, не знам ни ја шта је било. Овај и тог момента, у тим тренуцима пошто сам и ја, нисам могао надзират све знате, имао сам човека мислим да се он звао староседеоц Кесар, он је био задужен за хлеб знате. Хлеб нам је, пекара је била доле у долу и овај, он је био задужен да обезбеђује хлеб разумете? И то је овако испало ја ћу пробат некако својим речима да Вам испричам. Он је рекао мени кувар «ево кључ,

обезбедио сам крух и тамо и то је то» и онда га је тај официр ударио. Пао је човек два-три метра.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кажите ми овај «Бата» кога сте описали да ли сте га и пре тог 17-ог виђали у селу?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Мислим да је био.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И да ли је то тај исти «Бата» о коме говорите и 18-ог да је био у дворишту?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па по сећању мислим да јесте.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. И онда сте споменули у истрази ово што је остало у списима, да је Ваша супруга добила отказ, да јој је отказ дао господин Рендулић Адам када је дошла хрватска власт. Јел можете само да ми кажете које године је то било?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја мислим чим је успоставита, чим су они дал је то било ја мислим 97, крајем 97 или почетком 98 године.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан господине Грубач. Ја сам Градимир Налић, браним Милана Радојчића. Да се вратим мало на ова питања која је начела колегиница ако дозволите. Имате ли неку представу сада или да ли памтите, знам да је протекло времена много, колико отприлике сте оброка спремали Ви?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Чујте, то се није могло измерити, то је јако било пуно, то су били казани.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: За колико људи отприлике пошто сте кувар професионални да кажем, можда можете и по казанима да нам кажете.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Гледајте, увек је било најмање 4-5 казана, то ус казани најмање од 100 литара, па онда по 200-300 рецимо чорбе иде од 300-500 , 3-5 децилитара или како да кажем меса ако је гулаш 300 грама и тако, плус макароне и салате и тако.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Гладни смо, немојте, него колико отприлике људи можете да нахраните с тим?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па најмање 500 људи. Првих дана значи, оно је стварно било ударно.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А кажите ми овај, од кога су, одакле сте набављали намирнице за ту исхрану?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: 90% намирница је значи то није могла све могла задруга обезбедити, значи ишло је из Шида.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А колико је отприлике задруга могла обезбедити? Јесу ли главне намирнице добијане из задруге или су да кажем довожене?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Знате како, ово уље, значи ово што се, ајде да тако назовемо трговачка роба она је сва ишла из Шида знате.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А ово остало је од задруге?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Од задруге.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је ако кажете да сте спремали отприлике не знам 500 obroка, да ли је а рекли сте да је војска, малопре на питање колегинице овај, такође храњена са тих Ваших казана, колико отприлике obroка можете ли сада да определите приближно је војска да кажем узимала из Ваше кухиње а колико је то било за становништво и запослене?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Е сад гледајте овако, можемо направит неку математику, ја не знам колико на пунктовима, пункту рецимо буде војске знате, значи, 4-5 пунктова, ово док сам ја обилазио то колко је војске јело у задрузи не би Вам баш могао рећи значи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А отприлике да кажем да је?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па рецимо на пункту нек је сваком пункту 5-10 војника, 50 војника, па најмање ајде да кажем 200 војника.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Најмање 200 војника сте хранили? Кажите ми да ли је војска нешто давала од хране односно од намирница за припрему тога или је то све задружно било?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па ја колко се сећам, није.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Овај, реците ми молим Вас, јесте ли Ви примали некакве, некакву плату или награду за рад и остало?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Пазите, на почетку није ишло, није било, чим се то мало ситуација средила, добијали смо бонове, па смо после добијали оне наше крајишке динаре.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажете код Вас у кухињи је радило још неколико жена јел тако кажете?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, на почетку.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу ли и оне добијале на исти начин као и Ви бонове, па плату после и остало?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Исто, ништа није било, да, ја кад добијем бон једнако сам делио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми молим Вас то кад сте те пунктове обилазили и разносили ту храну, јесте ли запазили да ли је било овај тамо тенкова у Ловасу?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па како да није.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И где су они били?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Први дан кад сам дошао, тенк је био у центру села испод задруге а сад да ли је то тенк, самохотка или нека борбена возила, али тенк сам тачно знао да је био тенк испред задруге, а овде по пунктовима верујем да је било.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим Вас још нешто, да ли сте приметили овај, Ви кажете овде да се не сећате имена официра и остало али видим да се сећате кад је ко отприлике овај, како су се смењивале јединице. Да ли се сећате отприлике да ли је ту било официра у значајном броју, не морате говорити о њиховим чиновима, просто, да ли се рецимо ту код Вас у кухињи хранио један број официра?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Како да кажем, пошто сам ја кажем обилазио терене, вероватно јесте. Стварно није, после су биле униформе, како да Вам кажем и биле су сиве, маслинасте и шарене тако да не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми молим Вас.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Вероватно је било али не би сад да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Господине Грубач, да ли овде је овај да ли сте приметили какве су све врсте биле униформа тих војски?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Овако, мислим ова прва војска што је била до тог 18-ог да је било 90% њих у оним старим чојаним униформама како да Вам кажем, а 17-ог што су дошли ја мислим да је то била овај да су били сви у оним маскирним.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А која је боја тих маскирних униформи су биле? Како су, да ли овај, које су примарне боје да тако кажем на тој шари?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Овај, сива онако баш као и сад, чак мислим да су неке имале беле опасаче по мом неком сећању.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А знате Ви сте служили војску, ко носи беле опасаче?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Војна полиција али нисам имао с њима посла.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли њих можда виђали тог дана 18-ог у задрузи или негде око задруге?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја мислим да су и они били ту, како да Вам кажем, изјавио сам малопре да је око 10-15 овај добровољаца, можда 5-10 војника у шареним униформама су били.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми молим Вас, Ви сте се овде изјашњавали, говорили сте о овоме погибији овог Воркапића и тако даље, и да је после, кад сте Ви, у ствари говорили сте о томе ко коју функцију је обављао тамо. Ви сте рекли да сте дошли 12-ог увече.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кад сте Ви то сазнали не знам на пример ко је командир територијалне одбране. Да ли сте то одмах сазнали то вече или неки дан?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, сад не могу рећи тачно који дан, али знате како овај, рецимо кад дође неко, онда ове жене «Е пази Слобо, овај ти је овај, овај овај и тако». Рецимо кад је покојни Милорад погинуо, то ће ми остати у сећању, били смо тамо у задрузи, чуо се јаук и ја мислим да је рођака даљна или ближа.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините што Вас прекидам, кад кажете јаук, мислите вероватно на неки плач, кукњаву?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, да, јаук жене која је била рођака, да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У том смислу, Ви нисте чули јаук овог.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Која је била рођака шта је била, погинуо је Милорад. Који Милорад? Командант милиције.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми када сте сазнали ко је командир ТО?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па мислим исто тих дана, не могу сад тачно да одредим.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кад је погинуо Милорад? Ту негде?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, ту да негде. Ја сам значи, то је било па да тако кажем био сам, у року од 10-15 дана све сам некако повезао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви се не сећате официра, али ја ћу Вас питати за овај неке офицере. Можда Вам нешто буде значило овај са дозволом суда, то, та имена. Да ли Вам значи нешто име и ајде ја ћу и чинове потпуковник Камбери?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да ли Вам нешто значи потпуковник Димитријевић?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, то сам чуо име.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Чули сте? Да ли Вам нешто значи име пуковник Марко Ковач или потпуковник не знам тачно шта је?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Сад да не бих помешао човека, јер после командант Вуковара је био Ковач а сад да ли је то тај, Ковач ми је познато, да ли је то тај човек сад не могу да знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А кажите ми овај, молим Вас да ли сте упознали можда лице које се зове Љубомир Јелић? Љубо Јелић. Да ли Вам то значи нешто име?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Можда асоцира на нешто, али да сад кажем да га лично знам, да сам га видео, не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да Вам помогнем. Он је из Србије из Краљева. Можда Вам то нешто помогне?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Мислим чуо сам за то име, а сад да ли у то време, не би могао рећ нешто.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Од бранилаца да ли има неко питања? Изволите.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Адвокат Фурјановић Бранислава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овамо господине Грубач, јер кад одговарате, ово је микрофон. Морамо Вас чути. Ви из поштовања се окрећете тамо, добро.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли сте сазнали име Кесера?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Извините, стварно нисам разумео питање. Како мислите да ли сам сазнао?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Па Кесер је име или презиме?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Кесер је по моме сазнању презиме. После сам упознао и сина Кесеровог и тог момка овај што је као мени био помоћник за хлеб.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: А тај Кесер о коме сте причали, да ли сте сазнали његово име, како се зове?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: А не. Извињавам се, извињавам се. Значи, тај Кесер старији човек значи, он је био старији, он је био секретар у задрузи, његов син Мирко он је био после складиштар, а овог трећег Кесера што сам рекао и што је био помоћник за хлеб, нисам сазнао, можда сам знао име, али стварно не могу се сетити и не би желео да сад напамет нешто. Он је био значи после тога кад се то десило ја мислим да је он веома брзо отишао из села.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: А да ли знате име овог Кесера секретара који је био у задрузи?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, знам кажем, изјавио сам малопре да знам отац да је био Мирко а стварно мислим не би.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Добро. А овог другог Кесера да ли знате име?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Добро. Колико сте дуго радили у задрузи?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па кажем од тога кад сам дошао па шта ја знам, можда нисам радио, ја мислим да нисам радио целу 92, да сам при крају отишао.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли имате неку документацију? Неки доказ о периоду том колико сте радили у задрузи?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па вероватно постоје докази зато што сам примао бонове, примао сам плаћу, код себе лично немам ништа овај. Али постоје докази сигурно, нико није вероватно давао бонове без неких папира, без или новац после, нешто смо добијали.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли сте негде било где давали изјаву осим код истражног судије и данас овде?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Нигде. Ако то сматрате, извињавам се, пошто сам 2000. пре три-четири године што сам био овде, јел то то што сте мало пре рекли?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да. 2007. На то сам мислила и на данашњи исказ. Осим тога да ли сте још негде давали?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, нигде.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Данас сте изјавили од једне куварице девер је избоден, Петроније га је избо. Чиме?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па чујте, то је, ја не могу описат. То не личи ни на нож, ни на сабљу, то је нешто између.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли има неки назив?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Мислим да то не можемо никако то назват. Не знам, то нити је нож, нити је сабља, нити војнички нож. Не знам. Нешто између.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли је то мачета?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Можда се може и тако назват. Верујте, не знам шта је мачета. Али било је нешто кажем између сабље и веће од ножа мање од сабље, како да објасним?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Отприлике којих димензија?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па, шта ја знам, можда 40-50 центиметра.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: А сечиво, дужина сечива да ли знате?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па ако узмемо рецимо да је ручка, колико може бит? Десетак центиметара, значи остало би онда била оштрица.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: На којој сте Ви удаљености били кад сте то видели?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па да Вам овако кажем, значи покушао сам објаснит малопре да је то била значи стара она како се каже «швапска кућа» која је претворита у задругу, значи био је пресудан ходник, значи ходник и онда ако сам, ја мислим да сам био баш у кухињи, да сам гледао кроз прозор напоље. Значи, максимална удаљеност може бит од 5-10 метара.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Колико? Нисам чула, извините.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Од 5-10 метара.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: А где се то лице избодено налазило?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Како мислите где се? Док је бодено или после?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Док је бодено.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па били су сви у колони, овај ја мислим да је ово прво лице било негде ајде да кажемо, на почетку колоне. На почетку тога реда, колоне, како да назовем.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Колоне или реда?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Реда.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Какав ред?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па ред.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ред чега?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Значи, како да објасним? Стајали су сви у реду. Значи кад сам ушао у задругу горе, људи су били постројени у ред како да кажем не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли седели на тим клупама или су стајали?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Овај, ја мислим да су на почетку седели па су после устали сви, после нису седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај моменат убадања што причате?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Стајали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти који су убодени су стајали?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Остала лица. Не знате имена осталих лица која су била у том реду?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Мислите од мештана?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па кажем оно што сам тог момента испричао сам малопре да сам склонио тамо овај који су били задњи, склонио сам да може као да ложе ватру, да буду тамо око казана, да се цепа дрва и тако, кажем ајде да не претерам али 3-5 људи и ово двојицу, и мислим да су они повукли још трећег човека са собом, тај зет и шогор.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: А да ли је било добровољаца које сте познавали?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ниједног добровољца нисам познавао док нисам дошао тамо, оно хранили су се код мене.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Не, не, питам за тај дан?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Онако из виђења се ми све знамо.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Питам да ли су били ту?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, већина су били ту, не могу сад рећи оно већина.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли можете неког да нам наведете ко је био ту, кога сте познавали, ако сте познавали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је на питање тужиоца помиње Аждају, Ацу, Косту, Бату, чини ми се, једино ако се сећа још неког?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Питам само у тренутку убадања ко је био присутан?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Рекао сам да су, значи по мојој процени, било је између 5 и 15 добровољаца и можда 5 до 10 војника у шареним униформама. Значи, ово кад се десило убадање, то је било на почетку, 'ајде да кажем тај човек је, после тај Надин девер је, мало приближно ако можете да је био негде на почетку, 'ајде реда колоне, шта смо констатовали да се зове.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: То сте ми одговорили на то питање. Ја сам питала за добровољце ко је још ту био присутан?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па кажем било их је, сад сам рекао малопре, било је од 10 до 15 добровољаца, мислим да су била већина ту, сад не могу рећи тачно, али већина је била ту.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: А имена знате или не знате?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Имена никад нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим, малопре ја понављам шта је одговорио на питање тужиоца и кажем шта је навео сведок и Ви поново инсистирате трећи пут на истом. Ако сви овде не чујемо у овој судници, ево сви могу да потврде, тужилац га је управо питао у том моменту ко се налазио од добровољаца ту и он набраја Аца, Аждаја, Коста, Бата итд. и каже 10-15 њих је ту.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Госпођо судија, кад смо већ код ових људи који су избудени, ако могу нешто да додам. Значи, тај човек први, тај јаки што је избуден и овај други човек, ја бих нешто рекао, мислим да ће суд занимати то, то је други човек, ја мислим да презиме му Маџаревић, тај други човек, значи ја сам лично, он је кад је избуден њега је сеоски доктор Качер лечио и он се лечио код Радојчић, старац од Деветак Љубана. По чему то знам, зато што сам ја ту доносио, значи ту су била и дјеца и жена и сви су били ту, носио сам шта ја знам причао сам млеко, овамо и тамо бринуо сам о томе и зашто још о томе хоћу да вам кажем да имате неку слику, деда Милан, тај Милан Радојчић, не знам име, од тог господина Маџаревића да ли је брат, син, не знам неко је био у зенгама, разумете и он се увек плашио, увек је мене пратио као оно шта ми ово Љубан направио, шта ми ово треба, као довео би да ја имам проблема данас, сутра и тако у том смислу. Значи, тај први човек је што је избуден, не знам где је, вероватно га је у амбуланти, овај други је завршио у кући код господина старог Радојчића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли обојицу избо Петроније?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Рекао сам, ја сам чуо онај јаук кад је било, овог првог мислим да је избо, видео сам Петронија а овог другог не могу, било би глупо да ја нагађам или нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли видели још код неког било каквог нож, сечиво или нешто?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па знате шта, оружја је било, у униформи је свакаког оружја било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у том моменту у задрузи?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: У руци да сам видео нешто, видео сам можда онај пендрек кад смо гумени код неког и тако, после тога кад се чуо јаук, али оружје да је неко држао у руци хладно или нож или нешто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то видели само код Петронија и то?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, да, а ово ако се видело нешто јако мислим да је потицало да ли, то је гумени пендрек или нешто, палица, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, од оптужених да ли неко има питање? Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Слободане, овде је један од оптужених у својој одбрани рекао да сам ја тог дана 18. један од официра по имену Перић Дарко тукли мештане на трему томе код прилике где су степенице и улаз у саму мензу и да смо их тукли и бацали преко тих степеница доле. Да ли си ти тако нешто видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас разумела, то је рекао неко од?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Један од оптужених, Петроније, не Петроније него Николадис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Николаидис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, само што сте Ви нешто друго, учинило ми се да сте рекли Перић Дарко или шта?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да смо ја и Перић Дарко заједно тукли мештане села Ловаса на трему пред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није то оптужени Николадис рекао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Можда се варам, неко од оптужених јесте, ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема да се варате, не варате, ако имате тако нешто цитирајте, реците нам кад је то речено? Ја бар од почетка овог претреса тако нешто нисам чула, а Ви ми сад наведите ко је то рекао, на ком записнику да бисмо могли да пратимо?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Навешћу на предмет у писменој форми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Навешћу Вам у писменој форми, променићу питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ту је сад сведок, требали сте да се припремите за суђење да кажете на том и том претресу је рекао то, јер оно што Ви сад наводите да је неко рекао да је Перић Дарко рекао да је тукао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисам рекао да је Перић Дарко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте на почетку.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Него да су Перић Дарко и ја заједно тукли мештане села Ловаса и бацали са трема у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао господине Деветак?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја мислим да је Николадис рекао у својој одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Николадис не постоји, оптужени Николадис, ако мислите на Александра Николаидиса ја немам то да је он рекао, а Ви ако имате тај транскрипт онда морате да предпочите на тај начин, а не овако по неком сећању?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Извињавам се, нисам се припремио, послаћу на спис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Променићу питање. Да ли си видео Слободане да сам ја још са неким заједно тукао мештане Ловаса у трему тог објекта где је била кухиња и менза?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Што се тиче, значи спомињали сте ту неки трем и нешто, на трему, значи у трему кухиње и на трему тог 18. нико није диран, значи што се догађало, догађало се доле, значи на трему нико није, значи то одговорно тврдим да нико није, ни официр, ни добровољац, ни Ви, није тукао на трему никога.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми Слободане да ли се сећаш тај трем он практички колико има степеништа?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Максимално 4-5, максимално.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: По висини број степеништа?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Број.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не број степеница него степеништа као улаз на трем?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Шта ја знам, мало више од пола метра.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Кад се улази у тим првим степеницама пење се горе, иде се право, врата су за мензу, је ли тако?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да за мензу, али ево канцеларија од управника механизације.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И по мом сећању на крају те зграде исто имају степениште које су нешто ниже од ових?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, које су водиле бивше тамо у вулканизерској радњи.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, то сам хтео да чујем. Реци ми, то јутро да ли си у тој канцеларији коју си сад споменуо видео Милана Миљковића и Римара?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Пазите, Милана мислим да сам видео, а Римара сам видео, по моме неком сећању, испричао сам кад сам отишао у управну зграду тамо сам видео Римара, Милан Миљковић мислим да је седео у канцеларији али да се кад сам оно улазио, излазио али да је он после, мислим да није био дуго ту после.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци да ли си видео или чуо да ли сам ја ипак тог дана успео нешто и колико мештана издвојити за радове у задрузи?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Сад сам изјавио ту на почетку мога сведочења да сам чуо препирку, значи са Вама и тим.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, то ми је јасно, да ли си чуо да ли сам успео или видео да сам успео одређени број, колики број људи да издвојим?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: То сам хтео да наставим, па сте ме прекинули, у тој препирки са тим господином официром или већ, мислим да сте Ви тражили негде око 30 људи. Колико тачно сте успели, знам да сте нешто успели издвојити, колико сте издвојили не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала. Слободане, ако сам добро разумео, ти си практички почео да радиш у задрузи, горе у тој кухињи 13., 12. си дошао у Ловас?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Значи, први дан кад сам дошао други дан сам почео радити, испричао сам како је дошло до тога.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Преко пута кухиње је зграда радионице, је ли тако, монтажни објекат?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, ту је било, ту су се прали трактори, ту је било свашта.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, не питам те, немој одговарати на нешто што те не питам. Да ли си ти приметио тог првог твог радног дана кад си дошао ту да радиш да има неко притворен у том објекту, у механичарској радионици?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја стварно немам никаквих сазнања о томе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А да ли је радионица радила тај дан?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овога да Вас питам, а те канцеларије изнад механичке радионе, јесте ли приметили да је тамо неко затваран?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Канцеларије изнад јединице, верујте да ја не знам да су тамо биле, канцеларија од управника Миљковића је била овде испред мене, значи кад се улази с леве стране, а радиона, у радионицу ја никад нисам ушао, ја не знам да су биле канцеларије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А канцеларије изнад?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Нити сам видео, нити знам да су тамо икад биле канцеларије, знам да су канцеларије биле у центру задруге и да је овако, једна је канцеларија била преко, то је, не знам како се он звао, исто је Хрват био, он је водио рачуна о Србима, он је имао канцеларију, Баћа смо га звали, он је имао канцеларију, значи то где се дешавало, па преко исто је било неке задружне, тај човек је имао канцеларију, за друге канцеларије стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисам разумео одговор на питање. Да ли тога дана су радили мајстори у радионици?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја мислим да су радили, али кад се то почело дешавати колико сам приметио неко се тамо мувао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питам само за тај први дан кад си дошао да ли си приметио да радионица функционише, односно да ради, то те питам?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја се извињавам, ја сам мислио да питате за овај дан кад се то десило.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, тај први дан. Немам више питања, имам само примедбе две. Ово кување се вршило искључиво за прву војску што сведок каже Лајковац-Љуг, тј. Ваљево и сведок је данас устврдио да се 18. није ишло у Митровицу, вероватно због тога што он није ишао јер сам ја њега једноставно заборавио.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја сам то изјавио да ја нисам ишао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Рекао си да се није ишло.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, не, ја сам мислио да ја нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има у транскрипту шта је рекао. Изволите даље од оптужених има ли питања? Изволите.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ако дозволите поштована председнице, поставио бих директно питање сведоку, ако дозвољавате.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

Слободане, од времена кад си дошао, значи 12. на 13. у Ловас, у првих двадесетак дана да ли си упознао или да ли си познавао следеће људе: чика Мирко Ловрић?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Илија Радојчић?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, то је Ваш отац, да.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Љубан Крњајић?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Љубан Крњајић, знао сам.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да, не?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Јесам, али нисам знао да је то Љубан Крњајић, касније сам сазнао.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Чика Божа Девчић, твој таст?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Драган и Милан Тепавац?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Милан да, Драган не знам који је, али Милана се сећам.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ја бих те молио ако те сећање служи. Које су животне доби они били тад 1991. у том периоду?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па шездесетак година ја мислим.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Колико?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Око шездесетак година, око 60 година, 55 до 60 и нешто.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да ли су они као ловаски Срби, односно били наклоњени овој опцији, имали униформе М77 или зимске старе униформе ЈНА?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја сад не знам шта Вам је М77?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: То је стара зимска униформа.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па да, оне чојане униформе.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да ли си ти поменуо те људе и још неколицину старијих виђао у центру села тих првих петнаестак, 20 дана?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Јесам, мислим да јесам.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да ли знаш шта су они радили? Подпитање, да ли су они били у милицији или су шетали тако селом?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја мислим да они нису били, да нису имали никаква задужења да су овако била оно у селу и шта ја знам, можда су ишли на неке састанке у вези задруге или у вези тих неких животних питања, мислим да нису били ни у ТО ни у милицији.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Дозвољаваш ли могућност кад је формирана територијална одбрана да су они били припадници територијалне одбране?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Вероватно су кажем нешто били ако су имали униформе, сад ја стварно не знам.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Слободане, да ли уопште знаш шта је у тих првих месец дана радила и шта је била дужност територијалне одбране, локалне територијалне јединице у Ловасу?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја мислим да је био искључив задатак да се као чува сеоске страже, да се чувају, шта ја знам тамо где је био агрегат и тако, у том смислу да буде као чувари села, како да кажем.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Хвала. По твом виђењу, с обзиром да си упознат јер си се кретао свуда, колико је та прва јединица, изузимам долазак западних Славонаца, као што си рекао за мене, колико је та јединица отприлике могла имати припадника?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Значи, те људе господине Радојчићу што сте набројали, плус овиих млађих, шта ја знам, 20 до 30 људи по мом неком, значи старији ти људи и ови, било је ту и ових старијих Срба мештана и било је, приметио сам по оним паповкама старим и по оним, да је то било и Хрвата који су остали у селу да су били укључени у те.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Тако је. Да ли су млађи они који су били подобни били у полицији, конкретно "Тепавци" и не сећам се још?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Чекај, сад ћу вам ја набројати, могу вам рећи, мислиш од Ловашчана првих дана?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да, да.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја мислим да су ту били три "Тепавца".

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Није битно, углавном дозвољаваш ли, мој закључак да су млађи углавном били у полицији?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, а стари су били у ТО.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: И јединица колико си рекао да је могла имати припадника?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Шта ја знам, сад сам рекао 25, 35. То су ти људи који су били и ови, кажем, било их је и виђао сам рецимо да чувају агрегат.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Да ли су стајали испред школе?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Вероватно.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Пролазио си?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да. Носио сам у школу храну, мислим да сам најчешће виђао онога доле, како се звао, он ми је остао у сећању, да сам имао неку свађу с њим, није ме пустио унутра, он је исто био у ТО, па смо имали неки проблем и једва ме пустио унутра, добро се сећам да је било тако.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Хвала лепо, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље од оптужених је ли има неко? Нема. Сем Николаидиса нико. Изволите.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Тог 18. што спомињеш у задрузи, кажеш те вриске, те туче, ово и оно и навео си да сам ја био ту. Шта сам ја радио ту? Шта си видео да ја радим, да ли сам тукао неког?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја сам само рекао да сам видео да је господин, како сам рекао Петроније, да нисам никог видео другог да је некога тукао, рекао сам да су били јауци и да је било малтретирања људи, нисам никога лично навео да сте Ви или неко други да сам видео да је то радио.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Рекао си да си у Шиду чуо да је Ловас ослобођен.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Од кога?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Пазите, тамо је јако било нарочито при крају Шида, значи јако је било пуно и људи и чуло се, како се није чуло и да је Вуковар при паду.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Не, не, од кога је ослобођен Ловас?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да је ушла Југословенска народна армија, значи да су ушли, од Хрвата, Срби да су ушли у Ловас.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Од кога су Ловас ослободили, на то мислим?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Кажем од Хрвата, малопре сам Вам рекао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А кад си рекао да имаш 30 година и тражио си да идеш да се негде прикључиш, зашто си мислио да идеш на ратиште?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Како мислите да идемо? Било где, пошто ја изјавио сам малопре да сам у војсци био кувар, нисам знао да ћу од тог, како да кажем, да волим оружје и никад нисам, негде да идем, не знам, било ме је срамота да будем тамо, рецимо спавате, пробудите се и чујете да неко јауче, одете до трговине, погинуо

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

овај, погинуо онај, како ја човек 30 година да будем, а нисам од неког заната да ја идем сад ратовати или нешто, али ишао сам да помогнем или да радим било шта да будем од неке користи.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: За Косту, да ли знаш да је држао кафић у Ловасу?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Како не бих знао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли знаш Аждаја да се оженио у Ловасу?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Јесте.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли знаш да је још добровољаца остало у Ловасу дужи период?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Колико се сећам најдуже је остао Коста, није погинуо, Аждаја.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ко је њима дао те локале и те куће тамо где су становали?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Како мислите ко им је дао? Аждаја није имао локал.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Добро, Коста?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Аждаја се оженио код једне мештанке фризерке, ја мислим да је то после узео од тог човека, газде Хрвата који је био да он њега, шта ја знам, да су имали неки договор, сад ја нисам присуствовао томе, не могу ја сад већ.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли би тог Бату препознао кад би ти слика била показана?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па ја мислим да бих, значи сад ћу Вам овако испричати својим речима како сам га ја онда и како га се ја сећам, значи крупан човек, имао је брадицу и брчиће онако и крупан човек. Е сад, да ли је дошло до промена не могу сто посто сигурати, покажите ми па ћу видети.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Те све сцене што си видео то кажеш 18. да ли си рекао овим твојим рођацима да се то негде пријави, да се то?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Шта коме да?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Тог 18. што си гледао ту у земљорадничкој задрузи?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли си рекао овим твојим рођацима да се то пријави негде?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Којим рођацима?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па Девчићу, Деветаку, кажеш овај у полицији директор, ту у његовом објекту се дешава, да ли си рекао да то пријавимо некоме?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па је л' сам Вам малопре, малопре сам изјавио да, значи Девчића тај дан нисам видео, значи Девчић није био ту, Љубан Деветак је био, испричао сам како се то односило и то је тако завршено, мислим како ја могу сад неком да кажем да нешто спречи.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па на том колегијуму, да ли причају о томе, у том објекту где радите, где вам директори, сад ту се прави?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да Вам кажем нешто. Никад нисам, што се тиче колега, било је строго пословно и ја сам онако искрено говорећи једва чекао да одем у Шид, значи никад нисам о таквим стварима ни са Љубаном после ни са Девчићем или са Радојчићем и с овим људима Крњајићем нисам причао о таквим неким стварима, ја сам сасвим други тип човека, никад нисам, нити ме је, туђа невоља ме је увек, увек сам хтео да помогнем и нисам волео о томе да причам уопште.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ту на трему се кувало и ту си био кажеш већином?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, погрешно сте ме схватили господине. Значи, није се кувало на трему, значи објаснио сам, овако кад се уђе, овако је швапска кућа.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Знам ја добро, али јест' на трему да је био казан за кување?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Није, био је при крају можда трема и ту је била вулканизерска радња, али баш на трему није.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Преко одатле, тврдиш да нисте видели да постоји затвор од првог дана до осамнаестог, то да не видите, то није могао нико да види?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Значи, пред госпођом судијом, пред господином судијом, значи дао сам заклетву, нисам видео нити знам да су тамо биле, како Ви кажете, или како сад изјављујете да су биле канцеларије, значи са својом чашћу гарантујем да нисам видео, да нисам знао да тамо ишта постоји и кажем ја сам јако, време, ујутро дођем, направим распоред, развезем храну, одем до Шида, значи и што сам проводио времена то је рецимо требало два

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

свињчета или говеда кад вам дођу то треба распорити, значи спремити. Нисам стварно.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: 24 часа дневно нисте видели да ту двоје, троје држе стражу?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Сад сам вам изјавио да нисам био тамо 24 сата.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Не, ја Вам друго говорим да је ту давана стража 24 часа нон-стоп по двоје, троје?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја колико, само је био вратар и тамо су били радници у овим радним мантилима, нисам видео никако да се тамо чува стража.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Је л' Ловас било једно од богатијих села у том крају?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Јесте.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Како је дошло до тога да Ви доносите млеко неко тамо у праху?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Зато што тада није било, било је тотално расуло, није само млеко у праху, ја сам значи, ја бих то тако назвао трговачком робом, значи што је недостајало и млеко је доношено у праху и у тетра паку и у врећицама.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Где Вам је жена у Ловасу радила?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: У задрузи.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Шта?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не знам, она је економиста, шта је радила економске неке послове.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: У рачуноводству?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Вероватно, не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Где је радила жена Ђуре Продановића?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Исто је радила са мојом госпођом.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли је цело село зависило од те задруге?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја сам и малопре изјавио да мислим да је 70-80% села и прије рата, а скоро, значи за време тих првих дана, 'ајде узећемо месец и по дана да су, значи сто посто је можда зависило да се све кретало око задруге. Навешћу вам један пример, већ можда сам заборавио у исказу рећи.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Нема потребе, ја само питам. Значи, јесте? Ђура Продановић шта је био у селу?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ђура Продановић је био председник месне заједнице.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли је Ђура Продановић неки род Деветаку?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не знам. Ја с оне стране што смо ми моја жена род Деветаку, мислим да нисмо никакав род, е сад, с друге стране не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли то може да се каже да сте то ви цела фамилија да је заузела та главна места у селу?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Како мислите главна места?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Директор задруге, рачуноводство, месну заједницу, је л' Ђура Продановић Деветаку род ако нисте знали?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја нисам знао верујте, а ово моје место што сам ја тада радио, ја бих то у оно доба сваком препоручио.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Рекао си у полицији овај директор задруге, овај у рачуноводству, овај председник месне заједнице да сте сви фамилиј? Да ли познајеш Веру Видић?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Како?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Веру Видић?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, ако ми можда мало боље појасните можда се сетим, али по имену не могу сад да се сетим.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да те у новембру месецу јурила милиција због ње па си побегаоу Шид, што си прескочио капију, то је најближе.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Како?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Прескочио си јој капију новембра 1991. године и напаствовао и онда те јурила полиција па су те сакрили у Шид?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Госпођо судија, могу нешто да кажем. Ја никад у животу нисам напаствовао, никад нисам прескакао ничије капије. Ја имам две ћерке, верујте да никад у животу никог нисам напаствовао, нисам прескакао туђе капије, никад у животу никог нисам нанизао, мислим да је ово.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Не причам напамет, доказаћу ти. Да ли си отворио продавницу мешовите робе у Ловасу?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Јесте.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли си отворио радњу с погребном опремом?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Јесте.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Од којих пара, од тих бонова што си добио од Деветака?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Гледајте, Ваш сарказам не личи ничему. Да Вам кажем како сам отворио, сад ћу Вам рећи. Погребну опрему сам отворио зато што су малопре господин Радојчић је споменуо старе људе, они су рекли шта фали у селу као, ја нисам могао више у задрузи да радим, отишао сам у Илок, у Илоку је постојала једно предузеће које је правило погребну опрему и ја сам од њих добијао, рецимо узмем пет комплета, значи од највишег јефтенијег консегнациона продаја, значи кад продате одете по другу робу и добијете. Педесет посто робе што сам имао кад сам отворио прву мешовиту продавницу 90% робе сам добијао чак на почек од једне фирме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А ти локали?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Локали су били од месне заједнице за кирију месне заједнице, испочетка није било никаквих писмених трагова, а ја сам имао обавезе да им, шта ја знам, месечно дам толико кафе, толико овог, кад негде рецимо у школу сам од тих, у школу сам кад је било неке ученице негде ишле на такмичење и нешто за њих сам давао и никад нисам ништа наплатио.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Овај одлазак на минско поље, да ли су сви ишли одједанпут из задруге?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Како мислите од тих људи?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Од тих мештана и тих војска, добровољци?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја мислим да су у задрузи остали само жене и ја, по мом сећању тако.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Како сте из задруге могли да видите тај пут, то скретање према минском пољу?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Како нисам могао видети. Малопре сам рекао кад се, значи ви имате слику кад тако питате.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Не, ја сам био тамо.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Судија и господо да вам објасним. Значи, то је од степенице где се стоји, значи ту је мала капија, значи дели нас једно десетак метара, било је тешко сићи чак и кад се овако стане на степенице могло се видети да идемо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Са степеница што иду на трем да видите улицу, где се скреће?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Значи, кад сиђете низ степенице. Пратите ме добро шта кажем. Кад сиђете на степенице, ја кажем, чак и онда се може видети да не изађете на улицу да овако провирите и како је мала капија може се видети како иде колона.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Никако то не може да се види.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: А ја Вам тврдим да може.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ви сте на трему, Ви сте рекли да сте били горе на трему.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: И кажем Вам да сам, значи кад, нормално ко и сваког човека реко сам кад се то изашло да смо ми, жене и ми оно свако је ишо мало да види где се иде, шта се ради.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Госпођо стављам примедбу. То није могло никако да се деси зато што нису сви отишли, остала је једна група која је после вођена у затвор, значи никако он то није, а камоли да сиђе напоље и никако ни са степеница ни ту, значи мора скроз на улицу да изиђе, има једно 70 метара до тог скретања.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Значи да је и она друга група отишла, он док је изишо они би већ отишли, то никако није могло да буде а поготово што каже био заплашен, гледао на трему, сад силази он ту да гледа, то никако није било и у Ловас није уопште дошао случајно, него је био позван да дође тамо, да направи ту екипу и то је то. Хвала, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Господине хтео сам да вас питам, када сте ви упознали Петронија, којим поводом сте га упознали?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Значи оно што сам мало пре испричао да сам га упознао значи вероватно на храни, како да кажем, на казану, на.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Никад се нисам ту хранио.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Јесте, ако сте Ви Петроније онда јесте се хранили.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Па јел можете да ме се сећате онда?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па нешто сте ми онда били мршавији, другачије сте изгледали.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: А да ли знате како сам био обучен?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Јој, ја мислим да је то била комбинација и СМБ и шарене и, чак мислим да је више доминирало црно.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Шта сам имао на глави?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: За ово сад не могу тачно да се сетим шта сте имали на глави, имали сте неку капу, да ли је сад била кокарда на њој, да ли је била она четири С, звезда није сигурно била.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Али каква је капа?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не знам.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Одело ми је било различито није шарено или СМБ, како?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, ја мислим да је била комбинација да је више, мислим да није била она класична маскирна униформа.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: И како сте Ви запамтили баш моје име Петроније и кад сте ушли Ви сте видели ту Петронија са мачетом, шта ја знам?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Пазите ово што сам изјавио да сам Вас, значи Ви сте Петроније да сам Вас видео да сте тог момента уболи и за Вас се глас био у селу да сте значи.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Па добро ја питам.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Само мало, дозволите да одговорим на питање, за Вас се био глас да сте, ајде да тако кажемо «најопаснији» према томе локалном становништву били, Хрватима. Ваше име се најчешће спомињало, ако се чуло нешто.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: И ту ме нисте могли да видите никако јер ја сам био ко шипка уз бубањ са Девчићем, ако је био онда ту и Девчић онда сам био и ја, а друго то говорите о 18., ја 18., нисам био тамо.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Господине Петроније, значи не могу сад да се сетим, 18., Ви сте значи 99,9% тврдим да сте Ви тога дана уболи господина Ђаковића.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: И Ви сте видели?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, видео сам да држите, објаснио сам малоприје шта сте држали у руци.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Да ли би могло да покажем моју слику 12., сам се сликао тамо па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сад морате ако хоћете да уврстимо у доказни материјал па онда, ја не знам шта.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Да погледате само каква је униформа моја била и никад нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видим.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Господин каже да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је нешто ситно, сад ни ја овде не знам ко сте. Шта је то? па добро толико је ситна слика да мислим.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Униформа да није СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам, овако сад морате, шта хоћете да предочавате морате да предате, ја сад овде нема ни датум ни кад је снимано, ни шта, ни из ког периода.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: То сам се сликао у Ловасу тад, пошто каже господин имао сам мењану.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Нисам рекао да сте имали мењану већ мешану униформу, да је више, по мом значи сећању имали сте више вукла на црно и одговорно тврдим овде пред овим судом и пред овим људима да сам значи видео. Како сам знао да сте ви? Значи гласили сте као за најопаснијег добровољца тамо и.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Ко ме то огласио?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Само мало дозволите. Ево ове жене су се у кухињи, највише су се бојале Вас, и по томе знам да је Петроније то направио, значи моје ово што тврдим може потврдити, можете звати ове три, четири жене из кухиње па питајте њих да ли сам ја.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Јесам ли туко жене тамо, јесам ли ја неког напаствовао?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Нисам ја реко да сте ви тукли жене, само сам реко да су се жене Вас највише плашиле, значи по томе сам Вас запамтио да су се жене највише плашиле Петронија и због тога знам то оно кад је дошло до тога бодења ево видиш шта Петроније ради и тако у том смислу жене су.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: И шта, тако сам ја убоо са мачетом?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја кажем Ви ме пратите шта ја говорим, значи да су жене рекле видите шта Петроније направи, убоде човека и.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Жене су рекле?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Ви нисте видели?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Гледао сам својим очима одговорно тврдим како сте уболи човека у дебело месо и.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Господине да Вам ја кажем да Ви лажете.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ви можете рећ шта хоћете, ја сам се овде заклео да говорим истину.

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Страшно лажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате сад стављати примедбу, не говори истину. Јел имате још питања?

Опт.ПЕТРОНИЈЕ СТЕВАНОВИЋ: Тамо сте, Ви сте били тамо па смо Вас заробили, па Вас је спасио Девчић ил Вам је јављено, иначе то што причате све лажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, угасите микрофон. Ако нема више нико од оптужених питања, само још пар питања господине Грубач.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми кућа Боре Кесар, шта је било у тој кући?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кућа Боре Кесар, јел знате шта је, где се то налази у Ловасу и шта је?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Кесера је било пуно, само ако можете мало било како другачије да ми поставите питање. Како је изгледала барем кућа, или нешто, одмах ћу Вам рећи ако знам шта је било у њој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна вила која се налази с леве стране одмах по уласку у Ловас.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ако је уласка у Ловас, онда је то била жуто, онако жуто, мислим да је ту била полиција а с десне стране је била војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешавало у тој полицији у то време?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Пазите, кад сам, кажем Вам ако сам довезао храну, ако сам довезао значи у полицију храну, истоварио сам, био је стражар који је рецимо позвао, ја мислим да су имали човека тог дежурног који је пазио на то, он је преузео то, ја сам отишо даље својим путем, мислим да нисам у тој станици полиције можда био, ајде да не претерам, ако сам дошо, фалила ми мањерка или нешто, нису вратили, да сам утрчо, узео и ишо својим путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то стража била испред, помињете неку стражу испред?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, полицајац који је био испред куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ту кућу звали нека команда или такав неки назив у то време да је имала?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, ја мислим само милиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Извињавам се госпођо судија, значи да се некако окренем, значи с десне стране кад се уђе у село била је војска, ту је била војска, ту сам добио потврду, ту где Ви кажете ту је била милиција а иза милиције у продужетку значи, у продужетку ја мислим да је била војна полиција смештена једно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то време?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па тих првих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих првих дана, војна полиција?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком то објекту?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: То значи иза те куће па исто је била нека кућа, нешто тако слично, није толико била велика, мања кућа али било, постојао је ту у тој кући кад су дошли западни славонци била лимарија, тако да знам, била онако средња кућа, није нешто била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приватна кућа је ли?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Приватна кућа да, није нешто била, па да долази до запажања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви улазили у ту кућу?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, нисам у то време већ после кажем кад је био смештен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад после?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Кад је већ из Западне Славоније кад су дошли људи онда је тамо био један пријатељ са нама, дружили смо се, после он је наставио тај лимарски занат, била је ту нека лимарска радионица, био неки строј за мотање лима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли тад била војна полиција ту или је?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, не прије, војна полиција није дуго била у тој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад, од кад?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па ја сам можда исто тако, првих можда максимално колико се ја сећам да кажем месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 10-ог па надаље?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Знам кад сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир те војне полиције?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Е не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је ту била војна полиција нисте ту улазили, на основу чега?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па кажем мало сам пре изјавио значи војни полицајци се познају по опасачима, мислим да су имали неко возило оно војна полиција, али мислим да је другачије имало ознаке него рецимо што су имали камиони или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли Вам је познато да је Југословенска народна армија постављала неко минско поље?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Пазите, није ми је познато да је Југословенска народна армија постављала минско поље ако мислите, алудирате на минско поље, ја сам тако схватио и кад сам био тамо и после свега да је војска тражила минско поље које су зенговци или како да их назовем, Хрвати поставили, мислим да они нису поставили него да су они тражили минско поље које су зенговци или Хрвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која војска је то тражила?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: ЈНА или како да кажем, српска војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражили су минска поља која су постављали Хрвати?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Зенговци, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете били сте од 12.10.'91. у Ловасу, па надаље до када?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: 16.12.'98.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у Ловасу 13. и 14.10.'91.године, када је према документацији у списима Југословенска народна армија поставила минска поља на четири локације при чему је чак погинуо један војник?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Видите то не знам, и не знам да ли је погинуо војник, само сам која је војска долазила, која јединица долазила, погинуо, спомињете погинуо војске, погинуо један кувар ноћу, сад не знам да ли, ја мислим да је то био, мислим да је Крагујевац био, то знам за погибију војника у селу тада, за другог погинулог никад нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам за ово, тачно сам навела датум?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте и Ви били врло прецизни у датумима.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја не знам, да, нисам стварно чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама говорио храну колико да спремате, ко Вам је давао те налоге?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Видите, рекао сам како да кажем, то колеге ми у задрузи и онда никад се није госпођо судија тих месец дана, ја не знам како да вам то опишем, никад се није могло знат бројно стање, то је било, Ви знате кад је, шта је срећа у тим моментима била, што је рецимо кад скувате рижоту, ђувеч, онда се и остане, ако је нешто мало боље, месо и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не интересује ме састав, ја Вас питам конкретно питање ко Вама даје налог.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Добијао сам налог у задрузи од Деветака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су се добровољци исто хранили у тој кухињи?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам Деветак дао налог и да се добровољци, да се за њих спрема?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, сви су се хранили, значи није било сад овоме дај, овоме не дај, значи по моме значи тог момента ако се налази у селу, ајде да не претерујем 99% људи се хранило који су ишли на рад, који су значи ТО, милиција, вамо, тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чијем су саставу били ти добровољци?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме су они припадали тамо?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: То Вам не би могло рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли њих тамо у тој кухињи виђали да долазе, да једу?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог 18.10.'91.године, ту у хкухињи виђали да неког туку?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: У кухињи кажем и на томе трему нико није био тучен госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неке мештане Ловаса, да ли их познајете, Луку Балића рецимо?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Балића знам, само који не знам, Балића је било више, био је један Балић Црни смо га звали, да ли је можда то, по имену не би знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Марка Филића?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Филић ми је исто познато, али да ли мислимо о истом човеку, било је. сад ћу Вам како знам, један је брат, мислим да су била два брата Филића, један је становао иза задруге један, мислим да је у тој кући била кафана или испред те кафане, а други брат Филић је становао споредно са том улицом, исто негде отприлике на средини улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте приметили, кажете били сте ту присутни, да ли сте приметили неке кржаве људе, кажете гледате одлазе, је ли то био стравичан приказ у тој задрузи?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Стравичан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стравичан? Јесте ли Ви разговарали са директором задруге у вези тога, то је ипак механичка радиона и простор где припада задрузи?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Пазите, о томе кажем, ако сам причао, причали смо са тим женама које су остале, кажем други дан кад се дошло, то је некако било после тога, како да вам, то је нека шутња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам за Љубана Деветака?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Нисам, нисам, после сам реко, тих ближих дана нисам, колико се сећам нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био присутан ту кад се то дешава?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Изјавио сам, кажем како се десило, значи он је ту наишо, упозорио је мене да немам с никим ту ништа, да гледам своја посла, и то препирка с тим официром, он је после отишо, ја га тај дан нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он видео то убадање ножем и те стравичне приказе?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Кажем Вам, после разговора с тим официром, они су ту, значи та мала капијица, то се ту дешавало, да ли је видео ја не могу ја потврдит, ни да је ни да није видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко предузео нешто поводом тога том приликом?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Кажем Вам, по мојим сазнањима све сам испричао малтене у детаље како је било и мислим, тих момената ја мислим да нико није могао ништа ни предузети. Колона је отишла, ми смо остали у кухињи, кажем онда сам ја отишо до задруге да видим шта ћемо са том Митровицом, већ је недостајало неких намирница.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што се то ништа не предузима, стравичан призор, људи се боду ножем нико ништа, неко иде тамо, набавка хране.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: А шта сам ја ту мого, ја нисам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не обавештавате ни директора, нико ништа.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ако, мислим,кажем Вам директор је ту био, значи обавио је разговор са тим официром, и то они шта су причали, свађали, шта су радили, нисам ја стварно никоме ни, то што смо ми причали у кухињи између себе и после кад сам отишо у Загребу питали су ме шта сам као тамо видио, ја сам реко оно као, отишо својим путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми јесте ли носили Ви неку униформу, јесте ли имали оружје?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ону како се зове, ону стару СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оружје?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Оружје јесам једно време један шпагин носио и онда сам то оставио, можда дан, два, не волим оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми је ли знате ове мештане Ловаса, Слободан Зораја?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Воркапић звани Шилја?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милорад Воркапић рекли сте да знате. Милан Воркапић звани Трнда?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран Тепавац?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обрад Тепавац?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Обрад, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радован Тепавац?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, нажалост покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миленко Рудић?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Рендулић?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Илија Кресојевић?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жељко Брајковић звани Кинез?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Илија Воркапић?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милорад Радојчић звани Бајца?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Бајца, да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марко Јапунџа?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Електричар, да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миодраг Новаковић?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Старији или млађи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малолетни Миодраг Новаковић?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Отац и син, који се како зове, знам Новаковиће, сад да ли је отац Милорад или син, не знам. Можда надимак, ако имате надимак онда ћу знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мига?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је овај мали је ли?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, плави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми за ове људе које сам Вам побројала почев од Зораје па надаље јесу ли они носили униформу и имали оружје?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја мислим да јесу, да су били чланови ТО, да су носили оружје. Извињавам се госпођо судија, од тих људи што сте набројали, ево ја ћу вам пробат по сећању да су неки били и у милицији, мислим да су Тепавци били у милицији, а ови остали да су били у ТО, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми пошто спомињете да гледате у задрузи, значи били сте присутни то Петроније тамо убада ножем, и видели сте кад су они излазили, јесам ли Вас добро разумела?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Видео сам и кад су излазили и након кажем, можда једно, ајде да кажем тако, када је можда и задњи кад је изашо и задњи добровољац који оно као испратио колону, не знам, волио би ако можете да ме схватите како то изгледа, и онда мало су истрчали напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само ми реците где сте стајали, јесте ли излазили изван тог дворишта напоље, на улицу или сте ту унутра?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Можда сам изван капије изашо можда онако провирио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Провирили?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Али види се све, значи види се то како иде овако, иде цеста овако па се спусти доле, значи видите, могли сте да видите скроз док нису дошли у доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте то провирили шта сте видели?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Видео сам колону да иде значи, нисам видео ко је напред био, значи нећу, ко је ишо, није било теоретске шансе да видим, видео сам само иза, ја мислим у жутом «стојадину» да су били, мислим да је то био тај господин Бата, ако га не мешам, са брадицом и онако буцмаст и био је овај, мало прије сте га споменули онај мислим да је био Милан Рендулић и да ли је Илија. Илија је требао тај дан бит на порти, он је иначе био на порти, после мислим да сам га видео у «Стојадину» са Рендулићем и са овим Батом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Рендулић и тај Илија је ли?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кресојевић, што сам Вас мало пре питала?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, он је требао да буде на порти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта они раде њих двојица?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Били су у том «стојадину», сишли су доле, шта су радили не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А хоћете ли ми објаснити колико је било тих људи, тих Хрвата?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па сад овај, по мојој процени, значи кад сам ја улазио у задругу, ја мислим па да не претерам, можда 80, 90 максимално 100, по мојом некој процени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, јесте ли пошто сте то после вирили, јесу ли ови сви изашли, јел неко остао?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја мислим, остао нико није, али мислим да, опет нећу тврдити сигурно, мислим да је Деветак успио са овим официром кад су се то препирали да је успео одвућ неке људе на пољу да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми кад сте то погледали, јесу ли ти људи у неком поретку били распоређени, ти Хрвати или су онако потпуно?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Значи колико сам успео видит није то сад било неки, да је то сад било оно стриктно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли по неким колонама ту били распоређивани или?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, не, ја мислим да је то онако, ишло се можда у колоне, али сада није било стриктно овде два, овде три, четири, значи онако колона је ишла, сад како, мислим да није било оно наведено ко како мора ходат, како да Вам кажем да је онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били они имали неку оружану пратњу око себе?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па рекао сам мало прије госпођо судија, значи с њима су отишли ови људи које сам рекао, ти добровољци, та војска и изашли су напоље, да ли су сада, реко сам, нисам видео ко је напред био, знате, сви су изашли из задруге, у задрузи нико није остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам, нисте видели напред, али ако то посматрате, ја вас питам да ли видите?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Видело се са стране, били су у пратњи ти људи Хрвати, били су у пратњи ових људи који су били у задрузи, у задрузи тврдим одговорно нико није остао осим мене, е сад ћу Вас слагати да ли су ти људи што сам склонио тамо да ложе ватру, стварно не могу сад да се сетим да ли су они остали и жене ове у кухињи и нико више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ивана Видића?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Видић ми је познато е сад не знам, ја мислим, Видић да ли је он нешто био у задрузи прије или, не знам. Презиме ми је познато али не знам човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Петра Анте и Ђука Лукетић?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ђука Лукетић, Лукетић је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петар отац, Ђука и Анте синови.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте те људе видели у простору?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, пазите да не би било забуне госпођо судија, како знам за те људе, после сам, знате кад се прича ко је настрадао онда сам чуо из те куће настрадао, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекатје само мало, кажете знате те људе и кажете видели сте их у простору задруге?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, не, за те људе сам чуо, сазнао да су они погинули ту, нисам их могао видјети, нисам их познавао тад када се то дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су погинули?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Чуо сам да су они истог тог момента, тај дан настрадали.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не знам тачно где, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: И после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, ја Вас питам мало пре Петар Антић, Ђука Лукетић да ли их знате, Ви кажете да, да ли сте их видели ту у задрузи Ви кажете да, и шта сад од једном.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, не госпођо судија, можда се нисмо разумели само да пробамо објаснит шта сам хтео рећи, значи за те људе сам чуо јер кад се то све прошло, те жене кад смо причали да је из неке куће погинуо рецимо отац и два сина, разумете, али ја нисам њих тада познавао, кажем ја у Ловас кад сам долазио, ја у Ловас кад сам долазио то је моје једино дружење са тим људима било код старца у вези тог, нисам ја, значи њих нисам лично знао, како да вам објасним. Али сам чуо да су, то кад сте ми рекли чуо сам да су они погинули, то је као било нешто страшно отац и два сина из једне куће да је погинуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како нисте их знали па чули да су погинули па мислим, чујете за неке које не знате, па.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, не, госпођо, изгледа да се стварно нисмо разумели, а молим вас само да се разуме, ја кад сте ме то питали, значи нисам познавао, али чуо сам за те људе, због тога ме и асоцирало што је то тако испало, да је из једне куће, како да Вам кажем погинуло отац и два сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како онда знате њихова имена Петар Анте и Ђука?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ви сте ако се сећате најпре један пут прочиали па други пут, онда значи рекли сте отац и два сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све улази у аудио запис тачно како сам ја прочитала и како сте Ви изговорили.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја Вам кажем како сам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате браћу Павлић Дарка и Жељка у то време јесте ли их знали?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, не знам који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми од свих ових, овде имамо 69 жртава страдалих цивила, знате ли за неко страдање да Вам је нешто познато? У том периоду сте били тамо, ти људи страдали. Да ли сте

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

некад негде видели неки леш или да сте чули да је неко на неки начин страдао?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Е сад овако, кад сам се враћао, како сам објаснио кад сам из те задруге ишо у управну зграду доле у томе долу, тада сам први пут видио леш, мислим да је тај човек на себи имао ватрогасну неку као униформу, онај опасач и шлем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците пошто сте били данас прецизни у датумима, када је то било?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Тог 18., кад је све то завршено, кад сам отишо горе у задругу и кад сам кренио за Шид, за Митровицу е тад сам видио и мислим да је тај човек имао на себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте сад кренули за Митровицу а кажите нисте ишли у Митровицу а?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја сам кренио у управну зграду, значи тај дан се требало ић и кренуо сам у управну зграду да видимо шта ће се даље, значи пошто није било тамо директора, није било никога, ја сам онда кренуо доле да идем за Шид значи, значи ту сам негде на средини тек видео човека, човек је можда могао имати по мојој оно, можда тридесетак година, имао је на себи, ко дан данас се сећам имао је ватрогасни тај опасач и шлем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где на којој кривини, је ли тамо у долу на кривини?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, да у долу кад се скреће, има кривина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је то био?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не знам ко је био, кажем био је ватрогасац, имао је на себи тај сеоски вероватно ватрогасац, не знам му име ни презиме, чим је имао тај шлем и појас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли после сазнали, видите лежи мртав човек, јесте ли се распитали?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па можда је неко реко име и презиме тога али не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Само мало, мислим да се причало да је тај човек тога дана у Митровицу добио, да му се тога дана жена породила у Митровици, ја мислим чак да сам ја други или трећи дан с неком родбином ишао у посету у Митровицу, мислим да је тај дан кад је он погинуо да је добио да ли сина или ћерку у Митровици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате како се зове?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према наводима оптужбе овде је у овом периоду мимо минског поља и напада страдало 27 људи, убијено. Је ли имате Ви неких сазнања о томе?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаквих?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па знате како, видите, по селу било је пуцњаве, било је оно свега, ко је пуцао, шта је пуцао, испричао сам мало пре да су као, речено је да је полиција али не знам ко је ухватио нека два брата са неком оном пумпарицом или како се већ звала, причало се шта знам кад наши људи пролазе тамо у Товарник, у Ловасу, тамо има нека шума Јелаш да се пуцало, да ово, да оно, значи али ја стварно лично нисам видео никога да је малтретиран осим тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте чули ни за какво убиство, ништа?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, причало се свашта али директно нисам ништа чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да се тамо негде прави нека масовна гробница па да се бацају лешеви?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па пазите то кад је, после тога дана ја мислим кад сам носио храну тамо знам да се на гробљу копало, е сад да ли, како су сахрањени стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када то, ког дана?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па после када се то десило, значи други, трећи дан када сам пролазио, чуо сам да су, мислим и видео сам оно људе, сахрана, ово, оно, нешто се ради, али ја стварно нисам улазио на гробље. Да ли је сада било како Ви кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тог дана када се десио тај догађај на том минском пољу, на то мислите?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, да, други или трећи дан када сам пролазио оно, видео сам да се на гробљу нешто догађа, онако не појединачно него онако што се каже, оно масовније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у овом периоду, од 12-ог од када сте у Ловасу, десетог па надаље, ишли у простор Месне заједнице?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја мислим да јесам, да ми је Ђуро пар пута рекао да му донесем кафу или неко јело или нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђура рекао Вама да му донесете тамо?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Мислим да сам улазио можда два, три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Тих дана можда, Ђуро Продановић знам да је био председник Месне заједнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре овог догађаја на минском пољу?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: И пре и после, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро јесте ли чули или видели да тамо постоји неки затвор?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не. Сада ћу да Вам опишем по моме како то изгледа па ћете можда, значи по моме сећању када се уђе, то је овако кућа која је имала на средини онај амфор, како се каже, десно ја мислим да је била Месна заједница, а лево да је био ТО, по мом сећању. А кажем све госпођо судија, ако сам и улазио рецимо у Месну заједницу или ово, то је било све да ли нешто донети, узети мањерку или нешто и даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога сте ту виђали, сем Ђуре Продановића?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Мислим да је увијек, сада се не могу тачно сетити, али увек је неко од ових старијих људи што смо малопре причали да је био тамо, овај, али мислим да Ђуро оно као у Месној заједници, он је био тамо, али више сам Ђуру видео да је долазио тамо до кухиње, до задруге или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате момка који се, јесте га знали односно који се зове Јосип Туркаљ који је имао мало дужу косу и тако даље?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Туркаљи су остали и један је значи, један од Туркаља је исто радио у задрузи, е сада да ли је то тај, не знам, он и мати су били остали. Чуо сам да му је брат погинуо када се то дешавало. Они су остали скроз до задњег, када се то дешавало, они су остали скроз до задњег дана и овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да му је погинуо брат?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: У Ловасу да му је погинуо, да је остао без брата и да је погинуо у Ловасу, а није прецизирано када и шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите, пуномоћник оштећених.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ко је Вас примио на радно место куvara у задрузи?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. јануара 2011. године

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја сам то изјавио, значи први мој разговор, значи разговор о томе да будем кувар је био Кесер, ја мислим, он је био секретар у задрузи.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Значи Кесер Вам је рекао да ћете радити као кувар?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Казао ми је, значи водио се разговор о томе тако и он ми је рекао да дођем ујутру у задругу, да се договоримо и онда је био тај колегијум, значи ту су били, десет људи је било, био је Љубан Деветак, био је значи Римар, шеф рачуноводства, Баћо шеф повртарства, не знам, било је ту десетак, дванаест људи.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Када сте сазнали да је Љубан Деветак директор задруге?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па, овај, тај дан, то јутро када сам дошао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко Вам је рекао да носите униформу?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па знате шта, ја, овај сам из Осијека отишао нажалост само у доњем делу и том и нисам буквално имао ни шта да обучем, то је већ оно и зима била, ја мислим да су то биле, како да објасним, да смо добили сви СМБ неке лакше, нису биле оне класичне, уске, мало широке и да смо добили оне као блузе, старе оне кошуље.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је то Вама било неко радно одело или овај, да ли сте то морали да носите или сте могли да обучете и нешто друго?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па, пазите, ја сам то носио само када возим, али каа сам био у кухињи, скидао сам и облачио сам белу кецељу и то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а шта је оптужени Милан Девчић био пре него што је постао, овај, командир милиције тада у то време?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Вероватно милицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате или не знате?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па милицијац мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи вероватно?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја сам мислио да пита госпођа да ли по чину или нешто, зато кажем полицајац, он је био полицајац и пре рата.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да ли сте тада у том периоду, након што сте отишли, значи Ловас и радили у задрузи, виђали да код

оптуженог Љубана Деветака долазе неки официри ЈНА, долазе ови представници добровољаца и тако даље?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Извините, хоћете поновити питање.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли су код оптуженог Љубана Деветака у задрузи, да ли сте Ви видели, да долазе официри те војске који су били, ЈНА, ту да долазе представници ових добровољаца

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па кажем, вероватно јесам видео, долазило је горе код задруге, стварно, задруга је била «срце» свега, долазило је стварно доста људи. Шта су били, ко су били, стварно ја кажем ја сам стварно гледао да што више радим свој посао и овај, и било је пуно посла тих месец дана и шта ја знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли су долазили и мештани код Љубана Деветака и захтевали нешто, евентуално обрађали се због нечега и то?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па како да не, вероватно јесу, кажем, задруга је циркулисала оно значи, било је живо, нон-стоп је било некога тамо, дешавало се.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажите ми, да ли су ове радове на пољу, овај, обављали и неке особе, неки мештани, овај из Ловаса који нису били запослени у задрузи?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Па јесте, ја мислим да је тада стварно била, како да кажем, била је борба да се све скине, да се спасе тај воћњак, јабуке да се спасу, кукуруз, шта је тада у то време било и значи било је доста, значи малтене, буквално, 90% људи је тих дана било ангажирано да се то спасе, да се то скине.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли су и жене биле ангажоване на тим пословима?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да, да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И жене Хрватице и Српкиње?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Сви, ја мислим да се тада радило, да се није гледало ко је и шта је.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Добро, а те групе људи који су одлазили на те радове пољске, јесу оне биле у некој оружаном пратњи или су онако самостално одлазили и враћали се?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, кретало се испред задруге и ја мислим да није било никакве оружане пратње. Били су трактори са оним великим приколицама, направи се распоред, шта ја знам, овај иде тамо, овај иде у виноград, овај у кукурузе.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А рекли сте у једном тренутку да се сећате потпуковника Димитријевића. По чему га се сећате и како?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја када је господин адвокат споменуо, Димитријевић, не знам, нисам рекао да га се лично сећам, сећам се презимена онако, значи нисам рекао да сада знам ко је човек, сећам се презимена, то ми је онако некако остало упечатљиво. Сада малопре, заборавио сам господину Налићу одговорити, али када сте спомињали, сада је ту неко споменуо господина, ја мислим да је Перић, шта ли је, он ми је некако значи по томе остао у сећању. А сада да ли је ово Перић или је ово Димитријевић, то не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, тог 18.-ог, значи када сте отишли у задругу и видели те затворене мештане Хрвате, добровољце, војнике који их чувају, само ми реците, да ли сте сазнали било тада, било касније, како је дошло до тога да се они нађу ту, значи ти мештани Хрвати, да се нађу затворени у задрузи?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Одговорио је већ на то питање.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Гледајте, мислим да је до тога дошло, по моме опет мишљењу, да се причало, да се доста пуцало по селу и кажем, код та два брата као нађена, шта знам, та «пумпарица» и тако, ја мислим да, можда један од разлога да је то било ноћу проблема по селу и тако, да је било доста пуцања и тако.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате ко је наредио да се ти мештани ту сакупе?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Када су они дошли, значи када су били затворени у задрузи?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја када сам дошао, значи, хајде да тако кажем, између 6,30 и 7 сати, они су већ били у задрузи, седели су на клупама и после су онда остали стајали.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Чини ми се да нисте били довољно јасни, осим Петронија, јесте видели да је још неко, значи ту још неко од добровољаца, од војника туче затворене мештане те?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Изјаснио се на то питање.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја сам рекао да сам значи, одговорно тврдим да сам видео господина Петронија да је убоо Ђаковића у дебело месо и по чему то знам, значи стојим иза тога, што је ова јаукнула Нада која је радила у кухињи. Друге добровољце или војнике нисам лично видео да су некога тукли, чуо сам јауке, нисам видео код некога тако нешто као што сам видео код Петронија.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Само још ово, дан пре тога, значи поподне негде, да ли сте приметили окупљање мештана у дворишту задруге?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Пазите, ја сам, кажем када се десило то са хлебом и све, овај, ја сам отишао кући, а окупљање око задруге, како да Вам објасним, увек је нешто било, враћају се са поља, онај сачека овог, онај сачека оног, нисам, како да кажем, мислио да је то то, да ће то бити то, да је то редовно окупљање када се иде са посла, одмах се перу трактори, ово, оно, знате.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте тог 18.-ог овај оптуженог Љубана Деветака чули да у дворишту прозива неке мештане?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Нисам чуо да прозива неке мештане, него чуо сам, изјавио сам то већ да сам чуо препирку са њим и са тим, какл да назовем, официром да је Љубан тражио да се одвоје неки људи, да иду радити, да се треба радити, шта ја знам, поље, ово, оно, овај је рекао, шта ја знам да не може, да ти радиш са њима тако, али нисам чуо имена да је он некога прозивао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А тај официр кога помињете, да ли се сећате његовог имена?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, изјавио сам да га се сећам, само да је био крупан, да је био у шареној униформи и да је ту значи, није имао овде чинове горе на рамену, него је имао чинове обешене овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када причате овако, онако, то ништа не значи, кажите у пределу џепа, то што показујете не улази у транскрипт.

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: На џепу, значи није био на рамену чин, добро, извињавам се, извињавам се.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Само да ли се сећате, да ли је он био, овај, официр ових добровољаца, официр ЈНА или којој војсци је припадао?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја мислим да је он био официр војске ЈНА, не добровољаца, јер добровољци не знам да су имали неког официра, никада нисам чуо рацимо између њих, тих добровољаца да је сада као неко, како да Вам кажем, да су неког ословљавали «команданте» или овако нешто, то је био неки овако како да кажем, слободнији разговор, није било сада, онако по надимцима, онако, тако, али нисам никада чуо од њих да је рекао овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко им је командовао тамо?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Између њих нисам чуо, овај, кажем, од свих некако, значи и мени лично и овим женама које су радиле са мном, мислим господина Петронија да су га се највише плашиле. Е сада да ли је он био њима командир или није, то већ не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазио је тамо у кухињу, ручавао тамо, Ви спремате за њих храну, ваљда сте питали ко њима командује ту?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Пазите, ја нисам то нити, само сам, рекао сам то и први дан, да сам, да ми је речено да има ту у селу свакаквих, да избегавам, значи, никада нисам улазио у некакав конфликт, нити сам се пуно оно. Пазите, то су била гадна времена, пуно оружја, пуно свега, нисам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте касније чули ко је наредио то затварање, одвођење тих мештана на минско поље и то, да ли се касније причало о томе, у смислу, да ли је то наредила војска, добровољци или то?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Пазите, причало се, да војска, не знам, добровољци, могао до њих наредити, не знам. Тако нешто, ја мислим да нису могли добровољци, не знам, мислим, неко моје размишљање, нити сам чуо сада. Ако им је речено, увек је била као она војска, оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, десио се неки тако догађај, чули сте, лешеви, да ли сте чули после у селу, да ли сте се распитали, шта ово би, ко ово уради?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Кажем, као војска је дошла, да је дошла то вече 17.-ог, да је дошла као нека специјална јединица или како се већ звала из Ваљева, то сам ја мислим већ рекао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Шта да је дошла та јединица која је наредила одвођење и одвела их?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Да су они били главни, да су они истраживали то минско поље и да су они били главни за то, да су они истраживали то минско поље и да су они били главни за то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кажите ми тог дана поподне када сте одлазили, колико сам ја разумела, овај, из села, да ли сте Ви прошли поред тог места где је било то минско поље?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Јесам.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Судија, дајте да не понављамо питања, стварно је некоректно, седимо овде.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а на том месту где сте видели то тело човека који је био обучен у ватрогасну униформу.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: И то је рекао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте ли видели још неко тело?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, само њега сам, кажем, једини леш значи који сам видео за боравка, било је то на тој значи на средини те кривине, човек је лежао. Зашто ми је то остало, значи по томе, зато што је он тога дана добио ћерку или сина, да му је жена дан прије одвежена у болницу и да је добио кћерку или сина.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А јесте Ви знали, на том месту значи где сте видели то тело, да се ту десило минско поље, да су људи, и други људи погинули?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Није се ту могло десити минско поље на цести.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Дајте да стварно радимо као људи, судија, ја се извињавам, ми толико питања постављамо бесмислених, човек је лепо објаснио, где је пошао, где је кренуо и где је видео тај леш. Сада колегиница опет поставља питања нека, не можемо на силу ништа урадити, неком у уста ставити неки одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо према Долу, према томе, ја Вас молим и убудуће, то није само данас, и убудуће пратите суђење, не могу ја овде да пратим сва питања, али оно што смо чули, чули смо, Ви сте негде одсутни и онда имате списак питања која хоћете да изређате.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Ја знам да колегиница мора да постави неко питање.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, да ли има тужилац допуских питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То када кажете да сте гледали колону, да сте извирили, на којој то капији се дешава?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја сам извирио на малој капији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на којој су они изашли капији?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Ја мислим да су они изашли на великој, да су она после била затворена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а кажите ми, овај, питали су Вас да ли је затвор на одређена места, да ли уопште знате да ли је негде постојао затвор, да ли сте имали да испоручујете храну за затвор?

Сведок СЛОБОДАН ГРУБАЧ: Не, онда бих знао сигурно, да сам испоручивао храну, знао бих сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема више нико ништа, довршено сведочење. Можете да идете господине Грубач.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес **СЕ ПРЕКИДА** у 11,57 часова и биће настављен дана:

28. јануара 2011 године,

са почетком у 9 часова и 30 минута.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА